

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1203

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 decembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
87.	— Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri bugetare privind implementarea programelor naționale din domeniul lucrărilor publice.....	2–5
89.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	6–25
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 413 din 17 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	26–31

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru stabilirea unor măsuri bugetare privind implementarea programelor naționale din domeniul lucrărilor publice

Luând în considerare contextul bugetar dificil în care se află România și ținând cont că pentru păstrarea echilibrului bugetar este necesar ca Guvernul să intervină prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare, în scopul menținerii stabilității macroeconomice,

luând în considerare faptul că, prin programele de investiții naționale, a fost creat un portofoliu de angajamente financiare viitoare care depășește capacitatea de susținere a bugetului național pe termen scurt, în special în anul 2026, iar în absența unor măsuri imediate, care să asigure sustenabilitatea bugetului de stat, s-ar declanșa consecințe macroeconomice severe, existând riscul de neîncadrare în traiectoria fiscală asumată de România în cadrul planului fiscal,

având în vedere că pentru reducerea cheltuielilor bugetare, în scopul respectării traiectoriei agreate pentru corecția deficitului în 2030, dată fiind iminența aprobării bugetului de stat pe anul 2026, este necesară luarea unor măsuri prin care programele de investiții, de importanță națională, să continue în actualul context bugetar, fără a afecta eficiența și angajamentele asumate în anii anteriori și drepturile cetățenilor de a beneficia de servicii și de infrastructura aferentă la standarde de calitate comparabile cu cele de la nivel european,

întrucât traiectoria bugetară asumată în vederea reducerii deficitului bugetar presupune un control riguros al cheltuielilor curente, prioritizarea investițiilor publice cu impact economic ridicat, precum și aplicarea unui mix echilibrat de măsuri pe partea de venituri și cheltuieli și implementarea acestei traiectorii este esențială pentru stabilizarea și, ulterior, reducerea ponderii datoriei publice în produsul intern brut, pentru menținerea accesului favorabil al României la piețele financiare și pentru evitarea aplicării unor măsuri corective suplimentare la nivel european,

întrucât bugetul ce va fi alocat Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației va face imposibilă continuarea tuturor obiectivelor de investiții aprobate prin programele derulate, în vederea evitării unui blocaj al programelor de investiții, generat de cererea mare de fonduri solicitate de la bugetul de stat, în contextul capacității reduse de suportare a acestora în anul 2026, este necesară intervenția legislativă de urgență pentru a realiza prioritizarea investițiilor, care au un efect multiplicator ridicat și contribuie la dezvoltarea durabilă, recalibrarea și etapizarea proiectelor de investiții finanțate din bugetul de stat, în funcție de gradul de maturitate, stadiul de execuție și impactul economic estimat, eliminarea sau amânarea proiectelor cu execuție redusă, întârzieri semnificative sau eficiență economică scăzută, corelarea angajamentelor bugetare cu capacitatea reală de implementare, pentru a evita acumularea de arierate sau cheltuieli neperformante, astfel încât să se asigure finalizarea, în primul rând, a proiectelor mature și viabile.

Prioritatea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației este de a finaliza obiectivele de investiții aflate în stadii avansate de execuție, pentru care s-au alocat sume considerabile de la bugetul de stat, pentru a atinge indicatorii programelor pe care le derulează. În acest context este necesară intervenția legislativă de urgență, responsabilizând beneficiarii care pot participa cu fonduri din bugetele proprii pentru finalizarea unor obiective de investiții necesare dezvoltării comunităților locale.

Neadoptarea măsurilor de limitare a cheltuielilor bugetare ar genera un necesar de finanțare în anul 2026 imposibil de asigurat de la bugetul de stat.

Neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență ar conduce la întârzierea sau nefinalizarea obiectivelor de investiții aflate în implementare în stadii avansate, pentru care au fost deja alocate fonduri publice.

Consecințele negative ale neadoptării prezentei ordonanțe de urgență sunt semnificative și multiple, respectiv: neînchiderea și nefinalizarea obiectivelor de investiții, în condițiile bugetare dificile, ar conduce la degradarea lucrărilor deja executate, pentru care au fost utilizate fonduri publice, generând astfel o utilizare ineficientă a resurselor, cu nerespectarea principiilor eficienței, eficacității și economicității; perpetuarea presiunilor asupra deficitului bugetar și riscul de nerespectare a angajamentelor asumate la nivel european; înregistrarea unor blocaje și întreruperi în derularea proiectelor, cu pierderea fondurilor alocate și prelungirea termenelor de realizare; creșterea semnificativă a impredictibilității financiare pentru autoritățile publice și mediul economic implicat; menținerea unui cadru administrativ fragmentat, lipsit de prioritizare, ceea ce ar conduce la utilizarea ineficientă a resurselor publice, la diminuarea impactului pozitiv al investițiilor asupra dezvoltării comunităților și a creșterii economice pe termen mediu, precum și la afectarea credibilității statului în relația cu partenerii instituționali, investitorii și organismele internaționale.

Luând în considerare faptul că situația prezentată întrunește premisele unei situații urgente și extraordinare, care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ potrivit, neadoptarea acestor măsuri cu celeritate putând avea consecințe negative, în sensul că ar genera un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat,

Întrucât elementele sus-menționate vizează interesul public și constituie o situație urgentă și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 183/2022, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației transferă beneficiarilor sumele solicitate în anul 2026 în baza unor criterii de prioritizare a solicitărilor de transfer. Criteriile de prioritizare se stabilesc în funcție de categoriile de investiții și de gradul de decontare a sumelor prevăzute în contractele de finanțare și vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, astfel încât să se asigure încadrarea în creditele bugetare aprobate cu această destinație prin legea bugetului de stat.

Art. II. — (1) În anul 2026, prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (3) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 183/2022, cu modificările și completările ulterioare, pentru obiectivele de investiții finanțate prin Programul național de investiții „Anghel Saligny”, ai căror beneficiari sunt județele, municipiile reședință de județ și subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București, cu excepția celor ce se încadrează în prevederile art. VIII alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2025 pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru stabilirea unor măsuri privind implementarea programelor naționale din domeniul lucrărilor publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri bugetare, cu modificările ulterioare, se pot efectua transferuri de la bugetul de stat pentru cheltuielile eligibile prin program numai în condițiile suportării din bugetul local/județean a unui procent de 20% din valoarea aferentă contribuției de la bugetul de stat din fiecare solicitare de transfer depusă în platforma digitală investitii.mdlpa.ro, fără recuperarea ulterioară a sumelor de la bugetul de stat.

(2) Beneficiarii prevăzuți la alin. (1) transmit Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației o adresă prin care comunică, în termen de 30 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a legii bugetului de stat pe anul 2026, suma estimată a se deconta în cursul anului 2026, pe fiecare obiectiv de investiții inclus în program, însoțită de hotărârea consiliului local/județean prin care se aprobă plata din bugetul local/județean a procentului de 20% din suma estimată.

(3) Netransmiterea de către beneficiarii prevăzuți la alin. (1) a adresei prin care comunică suma estimată însoțită de hotărârea autorității deliberative, în termenul prevăzut la alin. (2), atrage decăderea acestora din dreptul de a solicita transferuri de la bugetul de stat în cursul anului 2026, prin Programul național de investiții „Anghel Saligny”.

(4) În termen de 15 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației centralizează datele transmise de beneficiari.

(5) Beneficiarii decăzuți din dreptul de a solicita în anul 2026 transferuri de la bugetul de stat, potrivit prevederilor alin. (3), pot decide luarea măsurilor necesare evitării înregistrării de arierate sau continuarea implementării obiectivelor de investiții din surse proprii sau alte surse legal constituite. În situația în care beneficiarii decid continuarea implementării obiectivelor de investiții din surse proprii sau alte surse legal constituite, aceștia pot solicita de la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației recuperarea sumelor aferente contribuției de la bugetul de stat decontate din bugetele proprii, începând cu data de 1 ianuarie 2028, în limita creditelor bugetare aprobate prin legea bugetului de stat pe anul respectiv.

(6) Lista beneficiarilor prevăzuți la alin. (1) și sumele estimate potrivit alin. (2) se publică pe site-ul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.

(7) Beneficiarilor prevăzuți la alin. (1) nu li se aplică criteriile de prioritizare a solicitărilor de transfer prevăzute la art. I, iar Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației rezervă suma estimată potrivit alin. (2) din bugetul aprobat pentru anul 2026 și transferă sumele solicitate de la bugetul de stat în ordinea cronologică a înregistrării solicitărilor de transfer în platforma digitală [„investitii.mdlpa.ro”](https://investitii.mdlpa.ro).

(8) În situația în care valoarea lucrărilor executate în anul 2026 depășește suma estimată prevăzută la alin. (2), sumele suplimentare se pot transfera de la bugetul de stat în anul 2026 numai dacă în bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației există credite bugetare disponibile, cu respectarea preluării la bugetul local/județean a unui procent de 20% din valoarea aferentă contribuției de la bugetul de stat, prin hotărâre a consiliului județean/local.

(9) La finalizarea obiectivelor de investiții, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, împreună cu beneficiarii prevăzuți la alin. (1) și (8), procedează la regularizarea creditelor de angajament din contractele de finanțare, prin diminuarea acestora cu sumele rezultate prin aplicarea alin. (2) și (8).

(10) Prevederile alin. (1), (2), (4) și (6)-(9) se aplică tuturor beneficiarilor Programului național de investiții „Anghel Saligny”, la solicitarea expresă a acestora, depusă la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației în termenul și însoțită de documentele prevăzute la alin. (2). Pentru beneficiarii care nu depun solicitare în termen, transferul sumelor de la bugetul de stat se face de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației cu respectarea criteriilor de prioritizare prevăzute la art. I.

(11) Începând cu data de 1 ianuarie 2026 se sistează depunerea de solicitări de transfer prin intermediul platformei digitale [„investitii.mdlpa.ro”](https://investitii.mdlpa.ro), de către Ministerul Dezvoltării,

Lucrărilor Publice și Administrației. Reluarea depunerilor de către beneficiari ale solicitărilor de transfer se face începând cu data de 1 martie 2026 inclusiv. După deschiderea platformei digitale, beneficiarii prevăzuți la alin. (1) și (10) pot depune solicitări de transfer numai după transmiterea sumei estimate a se deconta în cursul anului 2026, prevăzută la alin. (2).

Art. III. — (1) Obiectivele de investiții realizate de Compania Națională de Investiții C.N.I. — S.A., denumită în continuare CNI, prin Programul național de construcții de interes public sau social, împreună cu amplasamentele aferente acestora, se predau beneficiarilor în vederea finalizării acestora din bugetul propriu, la solicitarea acestora.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru anul 2026, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, CNI este obligată să comunice beneficiarilor și să publice pe site-ul propriu și pe platforma digitală „investitii.mdlpa.ro” stadiul fizic de execuție și stadiul financiar pentru toate obiectivele de investiții aflate în execuție care intră sub incidența prevederilor alin. (1). Începând cu anul 2027, termenul de 15 zile curge de la data intrării în vigoare a legii bugetului de stat pe anul respectiv.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se poate depune la CNI numai dacă, în prealabil, a fost aprobată, în termen de 60 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a legii bugetului de stat pe anul respectiv, preluarea obiectivului de investiții și a contractului de achiziție publică de lucrări prin hotărâre a autorității deliberative a unităților administrativ-teritoriale/a sectoarelor municipiului București beneficiare/act administrativ emis, în condițiile legii, de ordonatorul de credite al autorităților și instituțiilor publice centrale/act emis de organele competente ale celorlalte categorii de beneficiari.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării, CNI comunică executantului sistarea execuției lucrărilor, începând cu ziua următoare primirii comunicării.

(5) În aplicarea prevederilor alin. (1), în termen de 15 zile de la primirea solicitării din partea beneficiarului, însoțită de hotărârea/actul administrativ/actul prevăzută/prevăzut la alin. (3), CNI procedează, împreună cu executantul, la întocmirea și aprobarea devizului general și a devizului general rest de executat aferente obiectivului de investiții pentru care s-a depus solicitare de preluare, pe baza centralizatorului lucrărilor executate și a lucrărilor rest de executat, însoțite de persoanele competente.

(6) În termen de 15 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (5) se încheie contractele de cesiune a contractelor de achiziții publice de servicii și lucrări între CNI și beneficiarul care a depus solicitarea de preluare a obiectivului de investiții. Contractul de cesiune de lucrări va avea, ca anexe, devizele generale prevăzute la alin. (5), precum și protocolul de predare a amplasamentului și a obiectivului de investiții, în stadiul fizic existent la data sistării lucrărilor, întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 3³ din anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare. Prin contractul de cesiune se va proceda și la regularizarea cheltuielilor forfetare, prevăzute la art. 8 alin. (4) din Ordonanța Guvernului

nr. 25/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare, ce se cuvin CNI numai pentru partea executată până la data sistării lucrărilor potrivit alin. (4).

(7) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se poate depune și de o unitate administrativ-teritorială în vederea preluării unor obiective de investiții aparținând altor unități administrativ-teritoriale beneficiare, în baza acordului încheiat în acest sens, prevăzut la art. 89 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), contractele de cesiune prevăzute la alin. (6) se încheie între CNI și unitatea administrativ-teritorială care a solicitat preluarea, potrivit alin. (7).

Art. IV. — (1) În anul 2026, continuarea realizării obiectivelor de investiții prin Programul național de construcții de interes public sau social al căror stadiu fizic de execuție este mai mare sau egal cu 50% la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se face conform graficelor de execuție, în limita bugetului aprobat prin legea bugetului de stat pentru program.

(2) În anul 2026, continuarea realizării obiectivelor de investiții prin Programul național de construcții de interes public sau social al căror stadiu fizic de execuție este mai mic de 50% la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv în situația în care nu a început execuția, dar a fost emis ordinul de începere a lucrărilor, se poate face numai cu condiția diminuării ritmului de lucru cu 50%, prin actualizarea graficelor de execuție în acest sens de către CNI împreună cu executanții și modificarea în mod corespunzător a duratei contractelor de achiziție publică.

(3) În anul 2026, în cazul obiectivelor de investiții pentru care a fost inițiată procedura de achiziție publică de lucrări de către CNI, prin transmiterea spre publicare a anunțului sau invitației de participare, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul poate aproba, prin memorandum, încheierea angajamentelor legale aferente, în cazuri temeinic justificate. Sunt exceptate de la aprobarea de către Guvern, prin memorandum, angajamentele legale aferente obiectivelor de investiții aflate în execuție, pentru care procedurile de achiziție au fost inițiate în vederea atribuirii serviciilor/lucrărilor suplimentare, respectiv a restului de executat în vederea finalizării.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică obiectivelor de investiții constând în construcții din infrastructura sportivă mare, respectiv stadioane, prevăzute la art. 2 alin. (6) din anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 25/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare, și nici proiectelor de investiții semnificative incluse în lista proiectelor de investiții publice semnificative care urmează a fi finanțate prin legea bugetului de stat pe anul 2026, aprobate prin memorandumul prevăzut la art. 43 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În anul 2026, în cadrul Programului național de construcții de interes public sau social se pot încheia angajamente legale în baza unor criterii de prioritizare, aprobate prin hotărâre a Guvernului în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.

Art. V. — (1) În termen de 60 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a legii bugetului de stat pe anul 2026, beneficiarii ale căror obiective de investiții sunt incluse în listele-sinteză aferente subprogramelor Programului național de construcții de interes public sau social, prevăzute la art. 5 din anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 25/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au fost introduse în lista de investiții a CNI, potrivit prevederilor art. 6 din aceeași anexă, pot să depună solicitare de realizare a obiectivelor prin program, în situația în care își mențin intenția în acest sens, pe platforma digitală „investitii.mdlpa.ro”.

(2) În termen de 15 zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), CNI înaintează Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației listele beneficiarilor care au depus solicitarea prevăzută la alin. (1). Beneficiarii care nu au depus solicitarea prevăzută la alin. (1) sunt eliminați din listele-sinteză.

(3) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a legii bugetului de stat pe anul 2026, beneficiarii care au transmis Agenției Naționale pentru Locuințe, denumită în continuare ANL, solicitare de includere în program potrivit art. 17 din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare, dar ale căror obiective de investiții nu sunt incluse în lista prevăzută la art. 20 din aceleași norme metodologice, sau potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 719/2016 pentru aprobarea Programului „Construcția de locuințe de serviciu”, dar nu sunt incluși în lista prevăzută la art. 13 alin. (2) din aceeași hotărâre, pot să depună solicitare de realizare a obiectivelor prin programele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care își mențin intenția în acest sens, pe platforma digitală „investitii.mdlpa.ro”, conform modelelor prevăzute în anexa nr. 1 la normele metodologice menționate și, respectiv, în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 719/2016, cu modificările ulterioare.

Art. VI. — (1) În vederea derulării Programului național de construcții de interes public sau social și a programelor derulate de ANL, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației pune la dispoziția beneficiarilor programelor, CNI și ANL platforma digitală „investitii.mdlpa.ro”.

(2) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației creează conturi individuale pe platforma digitală prevăzută la alin. (1) pentru toți beneficiarii prevăzuți la art. V alin. (1) și (3).

(3) Toate activitățile specifice programelor prevăzute la alin. (1) se desfășoară prin intermediul platformei digitale, cu excepția activităților aferente obiectivelor de investiții aflate în execuție la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care se vor desfășura prin intermediul platformei digitale începând cu data de 1 ianuarie 2027.

Art. VII. — Prevederile art. III-VI nu se aplică investițiilor finanțate prin Planul național de redresare și reziliență, realizate de CNI în calitate de structură de implementare, definită conform art. 2 lit. j¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare, și nici proiectelor de investiții la care CNI participă în calitate de partener, potrivit prevederilor art. 34 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021-2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus și Fondul pentru o tranziție justă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VIII. — La articolul 43 alineatul (5) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 30 septembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) executarea prin Compania Națională de Investiții «C.N.I.» — S.A. a unor categorii de lucrări în cadrul subprogramului «Lucrări în primă urgență» și al Programului guvernamental construire creșe «Sfânta Ana» din cadrul Programului național de construcții de interes public sau social;”.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Tánczos Barna

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 23 decembrie 2025.

Nr. 87.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**

Având în vedere obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent, pentru a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, inclusiv predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice,

având în vedere faptul că refacerea echilibrului bugetare și întărirea disciplinei bugetare la nivelul entităților publice și a responsabilizării ordonatorilor de credite în procesul bugetar constituie obiective de maximă urgență,

ținând cont de efectele generate de aplicarea impozitului minim pe cifra de afaceri pentru unele sectoare de activitate care au un aport semnificativ la nivel național în ceea ce privește dezvoltarea economică, concretizate într-o reducere a investițiilor, în restrângerea activității sau, în unele cazuri, chiar la renunțarea desfășurării activității,

dată fiind necesitatea asigurării, pe de o parte, a condițiilor pentru continuarea derulării planurilor de extindere, modernizare și dezvoltare a activităților afectate de aplicarea impozitului minim pe cifra de afaceri și, pe de altă parte, a predictibilității fiscale, se impun reducerea cotei de impozitare și stabilirea unei perioade determinate de aplicare.

În considerarea unei ajustări a mecanismului de determinare a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor în raport cu condițiile de încadrare ca microîntreprindere din punct de vedere fiscal, respectiv al noului plafon de 100.000 euro,

ținând cont de faptul că este necesară asigurarea predictibilității politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, se impune menținerea impozitului specific pe cifra de afaceri datorat de contribuabilii care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale și a impozitului pe veniturile din activitățile de exploatare a resurselor naturale, altele decât gazele naturale.

Întrucât, în Recomandarea Consiliului în vederea încetării situației de deficit excesiv din România COM (2025)344 final, instituțiile Uniunii Europene au revizuit în scădere traiectoria de creștere a cheltuielilor nete ale României față de cea valabilă la sfârșitul anului 2024, stabilită prin Recomandarea Consiliului nr. 957 final din 26 noiembrie 2024,

având în vedere decizia Guvernului României de menținere a salariului minim brut pe țară garantat în plată în perioada 1 ianuarie-30 iunie 2026 la nivelul de 4.050 lei lunar și de creștere a acestuia începând cu data de 1 iulie 2026,

ținând seama de necesitatea asigurării veniturilor nete ale persoanelor care realizează venituri din salarii la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, pentru care este esențială menținerea sumei de 300 lei/lună, neimpozabilă și care nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii, în corelare cu menținerea nivelului salariului minim brut pe țară garantat în plată în perioada 1 ianuarie-30 iunie 2026, la nivelul de 4.050 lei lunar,

luând în considerare necesitatea asigurării unui nivel corespunzător al veniturilor nete ale persoanelor care realizează venituri din salarii la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, în corelare cu creșterea nivelului salariului minim brut pe țară garantat în plată, în perioada cuprinsă între 1 iulie 2026-31 decembrie 2026, pentru care se menține o sumă de 200 lei/lună, neimpozabilă și care nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii,

având în vedere creșterea prețurilor la bunurile de larg consum ce a determinat creșterea ratei inflației, cu impact semnificativ asupra standardelor de viață ale persoanelor cu venituri la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată,

ținând cont că aceste măsuri vizează persoane ale căror venituri se situează la limita minimă,

întrucât este necesară luarea unor măsuri urgente pentru reducerea riscului privind neplata accizelor și TVA, datorate bugetului de stat, de către operatori economici care desfășoară activitate în domeniul comercializării produselor accizabile, cu preponderență produse energetice,

luând în considerare impactul impozitului pe construcții asupra investițiilor, îndeosebi în domeniul infrastructurii publice,

având în vedere termenul-limită de 5 zile calendaristice pentru transmiterea facturilor în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura,

ținând cont de necesitatea asigurării accesului persoanelor fizice care desfășoară activități economice și care se identifică fiscal prin codul numeric personal la sistemul național RO e-Factura, pentru îndeplinirea obligațiilor de transmitere a facturilor prin acest sistem,

întrucât nu este prevăzut un termen pentru transmiterea facturilor în sistemul național RO e-Factura în relația B2C, deși este reglementată obligația de transmitere,

luând în considerare necesitatea transmiterii în sistem a facturilor emise către persoane impozabile care nu sunt stabilite, dar sunt înregistrate în scopuri de TVA în România, pentru înlăturarea dificultăților întâmpinate de furnizorii/prestatorii stabiliți în România în identificarea statutului beneficiarilor de persoane impozabile stabilite sau nu în țara noastră,

având în vedere că răspunsurile transmise de contribuabili la „Notificarea de conformare RO e-TVA”, emisă în situațiile în care sunt identificate diferențe semnificative între decontul de TVA depus și decontul precompletat RO e-TVA, generează un volum important de date și informații care necesită corelare și integrare în cadrul sistemului, se impune asigurarea unui proces de analiză adaptat specificului și complexității acestora.

Totodată, în actuala etapă de implementare a sistemului RO e-TVA, volumul ridicat al informațiilor primite impune o abordare etapizată și o analiză progresivă, în cadrul unor fluxuri operaționale și tehnice dedicate, necesare pentru validarea completitudinii și corectitudinii datelor, în vederea asigurării unei aplicări proporționale, unitare și echitabile a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2024 privind unele măsuri de implementare și utilizare a decontului precompletat RO e-TVA și valorificarea datelor și informațiilor prin implementarea unui sistem de guvernare specific, precum și alte măsuri fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât suspendarea prevederilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2024, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează transmiterea răspunsurilor de către contribuabili la „Notificarea de conformare RO e-TVA”, precum și a celor referitoare la transmiterea acestei notificări către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare încetează la data de 1 ianuarie 2026,

ținând seama că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații urgente și extraordinare, care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat, neadoptarea acestor măsuri cu celeritate având consecințe negative la nivelul veniturilor nete ale persoanelor care realizează venituri din salarii la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată,

având în vedere semnalarea blocării proiectelor desfășurate cu fonduri nerambursabile, ca urmare a sarcinii fiscale determinate de impozitul pe construcții,

luând în considerare faptul că reglementarea operativă nu se poate realiza pe calea procedurii obișnuite de legiferare ce presupune un orizont de timp îndelungat, întrucât aspectele vizate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol interesul public,

având în vedere că aplicarea dispozițiilor în vigoare ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, generează obligația recalculării indemnizațiilor pentru concedii medicale și declararea acestora pentru lunile anterioare, cu consecința depunerii unui număr semnificativ de declarații rectificative D112 și a corectării fișierelor SAF-T,

ținând cont de faptul că această situație determină o sarcină administrativă disproporționată pentru angajatori, casele de asigurări de sănătate și autoritățile fiscale, precum și riscuri ridicate de neconformare și aplicare neunitară a legislației, având în vedere că mecanismul actual conduce la stabilirea de obligații fiscale accesorii pentru diferențe rezultate exclusiv din recalculări ulterioare,

întrucât menținerea acestui cadru normativ riscă să blocheze funcționarea sistemelor de declarare și administrare fiscală și să genereze litigii și disfuncționalități majore în sistemul de asigurări sociale de sănătate, se impune adoptarea de urgență a unei reglementări care să clarifice modul de includere și declarare a diferențelor de indemnizații, în scopul protejării interesului public general și al asigurării funcționării coerente a administrației fiscale și a sistemului de asigurări sociale de sănătate.

Întrucât România se află în procedura europeană de deficit excesiv, iar, potrivit Planului bugetar structural pe termen mediu transmis Comisiei Europene în anul 2024, autoritățile române s-au angajat la ajustarea semnificativă a cheltuielilor și deficitului bugetar, ajustare consfințită și prin planificarea bugetară națională,

având în vedere intenția Guvernului privind continuarea procesului de consolidare a disciplinei bugetare, combinat cu o abordare pragmatică și flexibilă care permite instituțiilor publice să își desfășoare activitatea în condiții de eficiență, transparență și responsabilitate fiscal-bugetară,

având în vedere faptul că, prin Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, este definit cadrul legal pentru exercitarea, sub autoritatea statului român, a dreptului fundamental la învățătură, precum și faptul că abandonul școlar și părăsirea timpurie a școlii sunt determinate de problemele de la nivelul sistemului național de învățământ,

pentru a limita efectele negative asupra procesului educativ și pentru a susține participarea la cursuri pe durata desfășurării învățământului obligatoriu, precum și pentru a stimula motivația pentru învățare a preșcolarilor și elevilor din medii defavorizate,

având în vedere faptul că accesul redus la educație accentuează inegalitatea de șanse între elevi, determinând pe termen lung creșterea ratei de părăsire timpurie a școlii și a abandonului școlar, iar prezența elevilor în unitățile de învățământ, dobândirea competențelor necesare și incluziunea celor din mediile defavorizate reprezintă o prioritate pentru Ministerul Educației și Cercetării și pentru instituțiile din cadrul sistemului național de învățământ,

având în vedere cele prezentate anterior, precum și rezultatele pozitive ale evaluării impactului Programului național „Masă sănătoasă”, implementat în anul 2024 și în anul 2025, se impune continuarea implementării acestui program în anul 2026, acesta făcând parte dintre măsurile urgente și viabile pentru susținerea politicilor publice din domeniul educației de reducere a abandonului școlar și de asigurare a accesului nediscriminatoriu la educație.

Văzând necesitatea dezvoltării cadrului legal necesar cuprinderii în proiectul legii bugetului de stat pentru anul 2026 a bugetului necesar pentru implementarea Programului național „Masă sănătoasă” și în anul 2026,

având în vedere:

— existența unei necesități reale și urgente de stabilire a cadrului de reglementare a mecanismului procedural aplicabil pentru recuperarea creanțelor rezultate în urma executării garanției acordate de băncile de dezvoltare;

— faptul că implementarea acestor măsuri contribuie la întărirea disciplinei financiare a beneficiarilor finali ai instrumentelor de garantare, prin clarificarea riscurilor legate de neplată și introducerea unor mecanisme clare de recuperare a sumelor plătite de stat în contul garanțiilor;

— necesitatea creșterii eficienței și transparenței în gestionarea fondurilor publice alocate pentru acordarea de garanții, prin atribuirea unor responsabilități clare atât instituțiilor de credit, cât și băncilor de dezvoltare, prin stabilirea de mecanisme clare de recuperare a sumelor plătite în contul garanțiilor executate, în scopul funcționării sustenabile a cadrului de sprijin guvernamental acordat prin intermediul băncilor de dezvoltare;

— faptul că, în lipsa instituirii urgente a mecanismului procedural de recuperare a creanțelor rezultate din executarea garanțiilor, Banca de Investiții și Dezvoltare, obiectiv strategic asumat prin jalonul 209, reforma 5, componenta 8 din PNRR, se află în imposibilitatea obiectivă de a demara efectiv activitatea de garantare a instrumentelor financiare,

luând în considerare măsurile adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2025 pentru instituirea unor măsuri în domeniul gestionării investițiilor finanțate din Planul național de redresare și reziliență și din fonduri publice naționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 178/2025, cu completările ulterioare, măsuri prin care s-a urmărit inclusiv evitarea riscului de neîncadrare în obiectivele asumate de România prin PNRR, având în vedere necesitatea asigurării unui mecanism flexibil și transparent pentru finanțarea proiectelor care contribuie la atingerea acestora,

ținând cont de necesitatea asigurării în regim de continuitate a furnizării energiei termice în sistem centralizat, raportat și la costurile mari de producere a agentului termic, la necesitatea plății facturilor restante și acoperirii pierderilor induse de prestarea serviciului de termoficare, împrejurări ce pot pune în pericol funcționarea unității administrativ-teritoriale și sănătatea populației,

având în vedere necesitatea asigurării continuității politicilor publice în domeniul protecției consumatorilor vulnerabili de energie și intenția Guvernului de a dezvolta, și pe viitor, măsuri permanente și sustenabile de sprijin, menite să asigure accesul echitabil la servicii energetice esențiale, ținând cont de faptul că, în România, rata deprivării materiale este de 17,2% față de media UE de 6,4%, măsurile vor avea în vedere sprijinirea gospodăriilor pentru a-și permite bunuri și servicii considerate esențiale pentru un trai decent într-o societate modernă.

Întrucât, în lipsa intervenției normative, cheltuielile salariale ale operatorilor economici la care statul este acționar unic, majoritar sau exercită controlul pot genera presiuni suplimentare asupra bugetului general consolidat, cu impact direct asupra deficitului bugetar asumat și asupra capacității statului de a finanța investiții strategice în energie, transport, infrastructură și servicii publice,

în considerarea faptului că în lipsa unui mecanism de control și limitare s-ar crea premisele acumulării de arierate, deteriorării rezultatelor financiare și potențialei afectări a obligațiilor fiscale, ceea ce ar conduce la un risc sistemic pentru finanțele publice,

având în vedere calendarul bugetar anual și necesitatea ca operatorii economici cu capital de stat să își elaboreze și să își aprobe bugetele de venituri și cheltuieli pentru anul 2026, fără a perturba procesul de planificare bugetară și execuția investițiilor,

întrucât situația este una extraordinară prin efectele sale directe, imediate și majore asupra finanțelor publice, iar reglementarea nu poate fi amânată, deoarece neadoptarea, chiar și pentru o perioadă scurtă, ar conduce la consecințe semnificative și ireversibile pentru disciplina financiară a operatorilor economici cu capital de stat și implicit pentru stabilitatea economică a statului, se impune intervenția legislativă de urgență pentru a se proteja interesul public general, al echilibrelor bugetare și al funcționării adecvate a companiilor ce operează în sectoare strategice.

Luând în considerare necesitatea menținerii disciplinei financiare, prevenirii dezechilibrelor bugetare, respectării obligațiilor fiscale și evitării unor consecințe negative iminente asupra bugetului de stat și economiei naționale,

luând în considerare că prin Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, s-a reglementat că pensiile de serviciu în anul 2026 nu se actualizează, iar valoarea punctului de referință se menține la nivelul de 81 lei, pentru egalitate de tratament se impune ca și celelalte drepturi să fie menținute la aceleași valori.

Întrucât aplicarea prevederilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost prorogată, prin Legea nr. 141/2025, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 1 ianuarie 2027, pentru a asigura un tratament unitar și echitabil în cazul persoanelor cu dizabilități, se impune și amânarea aplicării prevederilor art. 58² din aceeași lege, măsură justificată, în principal, de dificultățile obiective de implementare ale unui mecanism nou de acordare și calcul al drepturilor, dificultăți care vizează atât adaptarea sistemelor informatice, cât și asigurarea unui cadru procedural clar și predictibil pentru autoritățile implicate în stabilirea și plata prestațiilor.

Deoarece problemele menționate mai sus vizează interesul public și strategic al României pentru asigurarea sustenabilității finanțelor publice, gestionarea fondurilor europene și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, care impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 18¹, după alineatul (15) se introduc două noi alineate, alin. (16) și (17), cu următorul cuprins:

„(16) Pentru anul fiscal 2026/anul fiscal modificat care începe în anul 2026, cota de impozit din cadrul formulei prevăzute la alin. (3) este 0,5%.

(17) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv.”

2. La articolul 45, după alineatul (21) se introduc două noi alineate, alin. (21¹) și (21²), cu următorul cuprins:

„(21¹) Contribuabilii care au scăzut valoarea imobilizărilor în curs de execuție/activelor potrivit indicatorilor I și A din cadrul art. 18¹ alin. (3), în vigoare până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv, respectiv din cadrul art. 46² alin. (2), în vigoare până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv, au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective pe perioada rămasă din perioada egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării obligației, pentru sumele respective se recalculează impozitul minim pe cifra de afaceri/impozitul specific pe cifra de afaceri și, după caz, se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de la trimestrul/anul scăderii acestora, potrivit prevederilor art. 18¹ alin. (3), în vigoare până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv, respectiv potrivit prevederilor art. 46² alin. (2), în vigoare până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub

incidența acestor prevederi activele care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;

b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;

c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte și înlocuite, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

d) sunt scoase din patrimoniu ca urmare a îndeplinirii unor obligații prevăzute de lege.

(21²) Costurile excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții/operațiuni care au finanțat achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite potrivit prevederilor art. 18¹ alin. (3) și (12), în vigoare până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv, respectiv potrivit prevederilor art. 46² alin. (2), în vigoare până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv, se alocă, pentru aplicarea prevederilor art. 40² alin. (4) în anii fiscali următori, plafonului deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro.”

3. La articolul 46², alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv, respectiv ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2027 inclusiv.”

4. La articolul 51, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cota de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este de 1%.”

5. La articolul 51, alineatele (1¹) și (4¹)-(4³) se abrogă.

6. La articolul 52, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Limitele fiscale prevăzute la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal.

Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.”

7. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) și la art. 52 alin. (1) se iau în calcul aceleași elemente care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53.”

8. La articolul 115, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea asupra venitului brut a unei cote de:

a) 10% pentru veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. a)-g), j)-k¹) și m²);

b) 16% pentru veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. h) și i).”

9. La articolul 336, după punctul 1 se introduc trei noi puncte, pct. 11-13, cu următorul cuprins:

„11. *angrosist de produse energetice cu depozitare* este un operator economic care achiziționează produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, distribuitor, în vederea comercializării angro din spațiile proprii de depozitare către angroșiști de produse energetice fără depozitare, consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;

12. *angrosist de produse energetice fără depozitare* este un operator economic care achiziționează produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, distribuitor, angrosist de produse energetice cu depozitare, în vederea comercializării angro către consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;

13. *angrosist de băuturi alcoolice și tutun prelucrat* este un operator economic care distribuie și comercializează angro astfel de produse prevăzute la art. 435 alin. (3);”.

10. La articolul 336, după punctul 3 se introduc cinci noi puncte, pct. 31-35, cu următorul cuprins:

„31. *atestat de comercializare angro de produse energetice cu depozitare* reprezintă documentul care permite achiziționarea de produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, distribuitor, în vederea comercializării către angroșiști de produse energetice fără depozitare, consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;

32. *atestat de comercializare angro de produse energetice fără depozitare* reprezintă documentul care permite achiziționarea de produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, distribuitor, angrosist de produse energetice cu depozitare, în vederea comercializării angro către consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;

33. *atestat de distribuitor de produse energetice* reprezintă documentul care permite distribuția produselor energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de către un distribuitor de produse energetice;

34. *atestat de exportator înregistrat de produse energetice* reprezintă documentul care permite exportul produselor energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de către un operator economic care are calitatea de exportator înregistrat;

35. *atestat de distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și tutun prelucrat* reprezintă documentul care permite distribuția și comercializarea angro de băuturi alcoolice și tutun prelucrat prevăzute la art. 435 alin. (3);”.

11. La articolul 336 punctul 4, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) direcția de specialitate care asigură secretariatul comisiei din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — aparat central, denumită în continuare *autoritate fiscală centrală*;”.

12. La articolul 336 punctul 4, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare *Comisie*.”

13. La articolul 336, după punctul 6 se introduce un nou punct, pct. 61, cu următorul cuprins:

„61. *distribuitor de produse energetice* este operatorul economic afiliat, în sensul art. 7 pct. 26, unui antrepozit autorizat, care achiziționează produse prevăzute la art. 435 alin. (3), în vederea comercializării către angroșiști de produse energetice cu depozitare, angroșiști de produse energetice fără depozitare, consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;”.

14. La articolul 336, punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. *importator autorizat* înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să importe, în cadrul activității sale, produse accizabile;”.

15. La articolul 336, după punctul 13 se introduce un nou punct, pct. 131, cu următorul cuprins:

„131. *exportator înregistrat* înseamnă persoana fizică sau juridică înregistrată la autoritatea competentă să exporte, în cadrul activității sale, produse energetice;”.

16. La articolul 336, după punctul 14¹ se introduce un nou punct, pct. 142, cu următorul cuprins:

„142. *ieșire neregulamentară a produselor accizabile dintr-un regim suspensiv de accize* reprezintă orice ieșire de produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize fără plata/perceperea accizelor, datorată unei nereguli prevăzute la art. 412 alin. (1), (2) și (4), distrugerii sau pierderi, altele decât cele prevăzute la art. 340 alin. (10), (11), (111), (112) și art. 412 alin. (9), furturi sau nerespectarea prevederilor de la art. 345 alin. (3)-(33) și alin. (35);”.

17. La articolul 348, după alineatul (13) se introduc trei noi alineate, alin. (14)-(16), cu următorul cuprins:

„(14) Antrepozitarul autorizat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația constituirii unei garanții de 120% din contravaloarea accizelor aferente cantității de produse accizabile pe care intenționează să o expedieze, sub forma prevăzută la alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndestulătoare.

(15) Regulile referitoare la constituirea, actualizarea și eliberarea garanției prevăzute la alin. (14) se stabilesc prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române. Garanția poate fi eliberată numai după verificarea de către organele fiscale competente a îndeplinirii de către operatorul economic a tuturor obligațiilor legale privind evidențierea, declararea și plata obligațiilor fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(16) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care antrepozitarul autorizat care prezintă risc fiscal ridicat înregistrează obligații fiscale restante administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu mai mult de 5 zile față de termenul legal de plată, garanția se extinde și asupra acestor obligații de drept și fără nicio altă formalitate.”

18. Articolul 359 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reguli generale

Art. 359. — (1) Autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se efectuează de către Comisia pentru autorizarea operatorilor cu produse supuse accizelor armonizate, instituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare *Comisia*.

(2) Procedura și condițiile în care se realizează autorizarea se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Din Comisia prevăzută la alin. (1) fac parte și un reprezentant al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și un reprezentant din cadrul Autorității Vamale Române — structura centrală.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autorizarea antrepozitelor fiscale pentru producția exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijloicii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, micile distilerii prevăzute la art. 353, precum și micile fabrici de bere independente prevăzute la art. 349 se face de către autoritatea vamală teritorială.”

19. După articolul 359 se introduce un nou articol, art. 359¹, cu următorul cuprins:

„Comisia

Art. 359¹. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Comisia poate solicita orice informații și documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanțelor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, de la Autoritatea Vamală Română, de la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și de la alte instituții ale statului, pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(2) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, de la Autoritatea Vamală Română și de la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aceasta este obligatorie.

(3) Comisia poate solicita, după caz, participarea la ședințe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum și a reprezentantului legal al operatorului economic în cauză.

(4) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcționează în cadrul direcției de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, direcția de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale și teritoriale din cadrul Ministerului Finanțelor, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, de la Autoritatea Vamală Română și de la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor orice alte informații și documente pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(6) Competențele, componența, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale Comisiei sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

20. La articolul 367, după alineatul (1) se introduc șase noi alineate, alin. (1¹)-(1⁶), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pe lângă obligațiile prevăzute la alin. (1), antrepozitarul autorizat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația depunerii la autoritatea competentă a unei declarații pe propria răspundere privind cantitatea de produse accizabile pe care intenționează să o expedieze și să garanteze plata accizelor conform art. 348 alin. (14). Modelul și conținutul declarației și modalitatea de declarare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1²) Cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de epuizarea cantității de produse accizabile înscrise în declarația pe propria

răspundere prevăzută la alin. (1¹), antrepozitarul autorizat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația de a înștiința autoritatea vamală teritorială cu privire la acest fapt.

(1³) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării antrepozitarilor autorizați care prezintă risc fiscal ridicat sunt următoarele:

1. operatorii economici nou-înființați sau la care au fost preluate părțile sociale în ultimele 12 luni;

2. operatorii economici care nu au desfășurat activități economice în ultimele 12 luni;

3. operatorii economici care au fost declarați inactivi și care au fost reactivați în ultimele 12 luni;

4. operatorii economici care au declarat domiciliul fiscal la sediul unui cabinet de avocatură;

5. operatorii economici care au obținut autorizații și/sau au fost înregistrați în domeniul comercializării produselor accizabile în ultimele 12 luni. Nu intră în această categorie operatorii economici care au reînnoit în ultimele 12 luni autorizațiile obținute anterior;

6. operatorii economici care nu au desfășurat activități economice în domeniul produselor accizabile în ultimele 36 de luni;

7. operatorii economici care se încadrează în una dintre situațiile de mai jos:

a) care în ultimii 5 ani au înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-a dispus executarea garanției;

b) care în ultimele 12 luni au depus declarațiile fiscale cu o întârziere mai mare de 5 zile de la termenul legal;

c) care în ultimii 5 ani au beneficiat de eșalonări și/sau restructurări la plată și care se încadrează în una dintre următoarele situații:

(i) nu au respectat termenele stabilite prin graficul de eșalonare/graficul de plată, chiar dacă acestea au fost stinse în termenul suplimentar prevăzut de lege;

(ii) nu au achitat obligațiile fiscale declarate după data acordării eșalonării și/sau restructurării, în termenul prevăzut de lege, chiar dacă acestea au fost stinse în termenul suplimentar reglementat prevăzut de lege;

(iii) înregistrează obligații fiscale/bugetare, altele decât cele prevăzute la pct. (i) și (ii), care reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării și/sau restructurării la plată;

(iv) au pierdut valabilitatea eșalonării și/sau restructurării la plată, iar ulterior au solicitat menținerea valabilității acesteia, potrivit legii;

d) care au asociați majoritari și/sau administratori care în ultimii 10 ani au mai fost asociați sau administratori în societăți care au fost autorizate și/sau înregistrate în domeniul comercializării produselor accizabile, ale căror autorizații/atestate au fost revocate și care se încadrează în una dintre următoarele situații:

(i) la data radierii societății sau la data cesionării părților sociale/acțiunilor, societățile respective înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;

(ii) a fost deschisă procedura insolvenței, respectiv perioada de observație, reorganizare judiciară sau faliment;

e) care au solicitat restituirea sau compensarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat, iar în urma acțiunilor de control ale organelor fiscale se constată că pentru cel puțin 25% din suma solicitată nu au drept de restituire;

f) care nu au fonduri financiare la nivelul achizițiilor lunare de produse accizabile.

(14) Operatorii economici despre care în procesul de autorizare sau ulterior ca urmare a unei sesizări a organelor fiscale se constată că se încadrează în cel puțin unul dintre criteriile prevăzute la alin. (13) sunt notificați de către Comisie în vederea respectării prevederilor alin. (11) și (12) și ale art. 348 alin. (14).

(15) În cazul în care autoritatea vamală teritorială constată că pe parcursul a 36 de luni consecutive de la data depunerii primei declarații pe propria răspundere conform alin. (11) operatorul economic nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul prevederilor art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită, operatorul economic se consideră că nu mai prezintă risc fiscal ridicat în sensul alin. (13).

(16) Activitatea de monitorizare și control al activității desfășurate de antrepozitarii autorizați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilește prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.”

21. La articolul 369, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Decizia prin care Comisia a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal se comunică și antrepozitarului deținător al autorizației. Comunicarea se realizează prin intermediul platformei dedicate a Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Spațiul privat virtual sau prin remitere la domiciliul fiscal al antrepozitarului autorizat, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)-(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care antrepozitarul autorizat refuză primirea sau nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

22. La articolul 375, alineatele (13) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(13) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării destinatarilor înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat sunt cele prevăzute la art. 367 alin. (13).

(14) Operatorii economici despre care în procesul de autorizare sau ulterior ca urmare a unei sesizări a organelor fiscale se constată că se încadrează în cel puțin unul dintre criteriile prevăzute la art. 367 alin. (13) sunt notificați de către Comisie în vederea respectării prevederilor alin. (11) și (12) și ale art. 348 alin. (14).”

23. La articolul 377, alineatul (3) se abrogă.

24. La articolul 385, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia. Comunicarea se realizează prin intermediul platformei dedicate a Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Spațiul privat virtual sau prin remitere la domiciliul fiscal al expeditorului înregistrat, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)-(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care expeditorul înregistrat refuză primirea sau nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

25. După articolul 385 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 11¹-a, alcătuită din articolele 385¹-385⁸, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 11¹-a

Exportatorul înregistrat de produse energetice

„Reguli generale

Art. 385¹. — (1) Persoana fizică sau juridică care intenționează să exporte produse energetice trebuie să se înregistreze în calitate de exportator înregistrat la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române.

(2) Antrepozitarii autorizați nu intră sub incidența alin. (1).

Cererea de înregistrare ca exportator înregistrat

Art. 385². — (1) Exportatorul înregistrat în România poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza atestatului valabil emis de autoritatea competentă.

(2) În vederea obținerii atestatului de exportator înregistrat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

Condiții de înregistrare ca exportator înregistrat

Art. 385³. — Autoritatea vamală teritorială eliberează atestatul de exportator înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să își desfășoare activitatea ca exportator înregistrat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să își desfășoare activitatea ca exportator înregistrat, persoana însăși sau oricare dintre administratorii acesteia să nu fie incapabil, să nu fi fost condamnat definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Autorizarea ca exportator înregistrat

Art. 385⁴. — (1) Autoritatea vamală teritorială emite atestatul de exportator înregistrat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de înregistrare.

(2) Procedura de înregistrare a exportatorilor înregistrați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Atestatul conține următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale exportatorului înregistrat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi exportate;

d) data de la care atestatul devine valabil.

(4) Atestatul de exportator înregistrat este valabil începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care acesta a fost emis de autoritatea competentă și are o valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acestuia.

(5) Atestatele pot fi modificate de către autoritatea competentă din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării atestatului din oficiu, înainte de a fi modificat atestatul, autoritatea competentă trebuie să îl informeze pe exportatorul înregistrat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(7) Exportatorul înregistrat poate solicita autorității competente modificarea atestatului, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Respingerea cererii de înregistrare ca exportator înregistrat

Art. 385⁵. — (1) Respingerea cererii de înregistrare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de înregistrare ca exportator înregistrat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor — aparat central, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

Obligațiile exportatorului înregistrat

Art. 385⁶. — (1) În situația în care intervin modificări față de datele menționate în atestat, exportatorul înregistrat are obligația de a depune o cerere la autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Exportatorul înregistrat are obligația să transmită la autoritatea competentă, până la data de 15 a lunii următoare celei de raportare, situațiile de raportare prevăzute în normele metodologice.

Netransferabilitatea atestatului de exportator înregistrat

Art. 385⁷. — Atestatele sunt emise numai pentru exportatorii înregistrați numiți și nu sunt transferabile.

Revocarea atestatului de exportator înregistrat

Art. 385⁸. — (1) Atestatul de exportator înregistrat poate fi revocat în următoarele situații:

a) când titularul acestuia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la art. 385⁶;

b) când titularul acestuia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui exportator înregistrat, persoană fizică, dacă a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

d) în cazul unui exportator înregistrat, persoană juridică, dacă persoana juridică sau oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau s-a pronunțat amânarea aplicării pedepsei, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

e) în cazul în care exportatorul înregistrat dorește să renunțe la atestat.

(2) În cazul în care exportatorul înregistrat dorește să renunțe la atestat, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la atestat produce efecte.

(3) Decizia de revocare se comunică exportatorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia. Comunicarea se realizează prin intermediul platformei dedicate a Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Spațiul privat virtual sau prin remitere la domiciliul fiscal al exportatorului înregistrat, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)-(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care exportatorul înregistrat refuză primirea sau nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.

(4) Exportatorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a atestatului la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor — aparat central, potrivit legislației privind contenciosul administrativ.

(5) Contestarea deciziei de revocare a atestatului de exportator înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă."

26. La articolul 386, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoana fizică sau juridică care intenționează să importe produse accizabile trebuie să se autorizeze în calitate de importator.”

27. La articolul 386, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Antrepozitarii autorizați nu intră sub incidența alin. (1) și nu au obligația depunerii garanției prevăzute la art. 391 alin. (1).”

28. La articolul 387, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Importatorul autorizat în România poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emise de Comisie.”

29. Articolul 388 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Condiții de autorizare ca importator autorizat

Art. 388. — (1) Pentru a fi autorizată, persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca importator autorizat trebuie să aibă declarat cel puțin un loc în care urmează să primească și din care să livreze produsele accizabile provenite din operațiuni proprii de import, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerțului.

(2) În situația în care produsele accizabile se primesc în mai multe locuri, cererea este însoțită de o declarație privind locurile în care urmează a se primi și din care urmează a se livra aceste produse, precum și de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerțului.

(3) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) se respinge.

(4) Comisia eliberează autorizația de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în normele metodologice;

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să își desfășoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fie incapabilă, să nu fi fost condamnată definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d);

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să își desfășoare activitatea ca importator autorizat, persoana însăși sau oricare dintre administratorii acesteia să nu fie incapabil, să nu fi fost condamnat definitiv sau să nu se fi pronunțat amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunile prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d), după caz;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

30. Articolul 389 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Autorizarea ca importator autorizat

Art. 389. — (1) Comisia emite autorizația de importator autorizat, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Procedura de autorizare a importatorilor autorizați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Autorizația conține următoarele elemente:

a) codul de accize;

b) elementele de identificare ale importatorului autorizat;

c) tipul produselor accizabile care urmează a fi importate;

d) nivelul și forma garanției;

e) data de la care autorizația devine valabilă;

f) locurile de import;

g) locul declarat/locurile declarate în care urmează să primească și din care să livreze produsele accizabile provenite din operațiuni proprii de import.

(4) Autorizația de importator autorizat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care acesta face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1).

(5) Autorizațiile pot fi modificate de către Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1) din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării autorizației din oficiu, înainte de a fi modificată autorizația, Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1) trebuie să îl informeze pe importatorul autorizat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(7) Importatorul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

31. La articolul 390, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1) a respins cererea de autorizare ca importator autorizat, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie la structura cu atribuții de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor — aparat central, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.”

32. La articolul 391, după alineatul (3) se introduc șapte noi alineate, alin. (4)-(10), cu următorul cuprins:

„(4) Este interzisă primirea și livrarea din alte locuri decât cele declarate și înscrise în autorizația de importator autorizat.

(5) Pe lângă obligațiile prevăzute la alin. (1)-(3), importatorul autorizat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația depunerii la autoritatea vamală teritorială a unei declarații pe propria răspundere privind cantitatea de produse accizabile pe care intenționează să le importe. Modelul și conținutul declarației și modalitatea de declarare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Cu cel puțin 3 zile calendaristice înainte de epuizarea cantității de produse accizabile înscrise în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (5), importatorul autorizat care prezintă risc fiscal ridicat are obligația de a înștiința autoritatea competentă cu privire la acest fapt.

(7) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării importatorilor autorizați care prezintă risc fiscal ridicat sunt cele prevăzute la art. 367 alin. (13).

(8) Operatorii economici despre care în procesul de autorizare sau ulterior ca urmare a unei sesizări a organelor fiscale se constată că se încadrează în cel puțin unul dintre criteriile prevăzute la art. 367 alin. (13) sunt notificați de către Comisie în vederea respectării prevederilor alin. (5) și (6).

(9) În cazul în care autoritatea vamală teritorială constată că pe parcursul a 36 de luni consecutive de la data depunerii primei declarații pe propria răspundere conform alin. (5) operatorul economic nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru care a fost începută procedura de executare silită, operatorul economic se consideră că nu mai prezintă risc fiscal ridicat în sensul alin. (7).

(10) Activitatea de monitorizare și control al activității desfășurate de importatorii autorizați care prezintă risc fiscal ridicat se stabilește prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române.”

33. La articolul 393 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la art. 391 alin. (1), (2) și (4);”.

34. La articolul 393, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) La propunerea organelor de control, Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1) revocă autorizația de importator autorizat care prezintă risc fiscal ridicat, în termen de maximum 3 zile calendaristice de la data primirii propunerii de revocare, în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă prevederile art. 391 alin. (4) și (5);

b) atunci când titularul acesteia depășește cantitatea de produse accizabile înscrisă în declarația prevăzută la art. 391 alin. (5).

(12) Decizia prin care Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1) a hotărât revocarea autorizației de importator autorizat care prezintă risc fiscal ridicat se comunică deținătorului autorizației. Comunicarea se realizează prin intermediul platformei dedicate

a Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Spațiul privat virtual sau prin remitere la domiciliul fiscal al importatorului autorizat care prezintă risc fiscal, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)-(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care importatorul autorizat care prezintă risc fiscal refuză primirea sau nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

35. La articolul 393, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care importatorul autorizat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei prevăzute la art. 359 alin. (1) cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(3) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia. Comunicarea se realizează prin intermediul platformei dedicate a Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Spațiul privat virtual sau prin remitere la domiciliul fiscal al importatorului autorizat, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)-(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care importatorul autorizat refuză primirea sau nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

36. Articolul 393¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Activitate de monitorizare și control

Art. 393¹. — Activitatea de monitorizare și control al respectării de către Comisie a condițiilor legale privind autorizarea antrepozitelor autorizate, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor autorizați se efectuează de către Ministerul Finanțelor, potrivit procedurii aprobate prin ordin al ministrului finanțelor.”

37. La articolul 414¹⁰, alineatul (3) se abrogă.

38. La articolul 414¹⁰, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ Decizia de revocare se comunică destinatarului certificat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia. Comunicarea se realizează prin intermediul platformei dedicate a Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Spațiul privat virtual sau prin remitere la domiciliul fiscal al destinatarului certificat, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)-(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care destinatarul certificat refuză primirea sau nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

39. La articolul 414¹⁸, alineatul (3) se abrogă.

40. La articolul 414¹⁸, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ Decizia de revocare se comunică expeditorului certificat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștință acestuia. Comunicarea se realizează prin intermediul platformei dedicate a Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Spațiul privat virtual sau prin remitere la domiciliul fiscal al expeditorului certificat, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (8)-(10) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care expeditorul certificat refuză primirea sau nu este găsit la domiciliul fiscal se afișează pe ușa acestuia o înștiințare potrivit art. 47 alin. (9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și decizia se consideră comunicată la data afișării înștiințării.”

41. La articolul 435, alineatele (3), (3¹), (3⁴) și (3⁵) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Operatorii economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili — pot să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza atestatului valabil emis de Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1). Condițiile pentru obținerea atestatului de distribuție și comercializare angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de înregistrare nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3¹) Operatorii economici care sunt înregistrați la Comisia prevăzută la art. 359 alin. (1) pentru distribuție și comercializare angro fără depozitare băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili, care prezintă risc fiscal ridicat și care dețin și doresc să comercializeze produsele accizabile care se află în cadrul unui antrepozit fiscal aparținând unei terțe persoane, au obligația depunerii la autoritatea vamală competentă a unei declarații pe propria răspundere privind cantitatea de produse accizabile pe care intenționează să o elibereze pentru consum. Modelul și conținutul declarației și modalitatea de declarare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3⁴) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în vederea determinării operatorilor înregistrați care prezintă risc fiscal ridicat sunt cele prevăzute la art. 367 alin. (13).

(3⁵) Operatorii economici care în procesul de înregistrare sau ulterior ca urmare a unei sesizări a organelor fiscale se constată că se încadrează în cel puțin unul dintre criteriile prevăzute la art. 367 alin. (13) sunt notificați de către Comisie în vederea respectării prevederilor alin. (3¹)-(3³).”

42. La articolul 435, după alineatul (3¹³) se introduc trei noi alineate, alin. (3¹⁴)-(3¹⁶), cu următorul cuprins:

„(3¹⁴) În vederea obținerii atestatului de comercializare angro de produse energetice cu depozitare și atestatului de comercializare angro de produse energetice fără depozitare, angrosiștii de produse energetice cu depozitare și angrosiștii de produse energetice fără depozitare au următoarele obligații:

a) să constituie o garanție de 2.500.000 lei, sub forma prevăzută la art. 348 alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndeostulătoare;

b) să dețină în proprietate active corporale fixe în valoare de minimum 2.500.000 lei, stabilite printr-un raport de expertiză/evaluare.

(3¹⁵) În vederea obținerii atestatului de comercializare angro, operatorii economici prevăzuți la alin. (3) care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice și tutun prelucrat au obligația să constituie o garanție de 250.000 lei, sub forma prevăzută la art. 348 alin. (1). În situația în care organele competente constată indiciile săvârșirii unei infracțiuni și evaluează prejudiciul, operatorul economic are obligația de a reîntregi garanția la nivelul prejudiciului, cu excepția situației în care garanția este îndeostulătoare.

(3¹⁶) Este interzisă comercializarea de către angrosistul de produse energetice fără depozitare către alți cumpărători decât consumatori finali sau stații de distribuție carburanți.”

43. La articolul 435, alineatele (4) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili — sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă potrivit prevederilor stabilite prin ordin al președintelui Autorității Vamale Române. Procedura de înregistrare nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(13) Operatorii economici prevăzuți la alin. (3) au obligația să înștiințeze Comisia despre orice modificare pe care o aduc datelor pe baza cărora este efectuată înregistrarea, stabilită potrivit prevederilor ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la producerea modificării.”

44. La articolul 435, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alin. (14), cu următorul cuprins:

„(14) Operatorii economici prevăzuți la alin. (4) au obligația să înștiințeze autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care o aduc datelor pe baza cărora este efectuată înregistrarea, stabilită potrivit prevederilor ordinului președintelui Autorității Vamale Române, în termen de 30 de zile de la producerea modificării.”

45. La articolul 449 alineatul (1), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. l), art. 375 alin. (1) lit. e), art. 383 alin. (3), art. 385⁶ alin. (2) și art. 391 alin. (3);
d) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. j), art. 375 alin. (2), art. 383 alin. (2), art. 385⁶ alin. (1), art. 391 alin. (2), art. 414⁸ alin. (2) și art. 414¹⁶.”

46. La articolul 449 alineatul (2), literele g¹), o) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g¹) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 367 alin. (11) și (12), art. 375 alin. (11) și (12), art. 391 alin. (5) și (6) și art. 435 alin. (3¹)-(3³), (3¹⁴) și (3¹⁵);

o) desfășurarea activităților de comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat și activităților de comercializare angro și/sau en détail a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili, cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 435 alin. (3), (4), (13) și (14);

p) achiziționarea produselor accizabile de la persoane care desfășoară activități de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat, comercializare angro a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat, păcură și biocombustibili, care nu respectă prevederile de la art. 435 alin. (3);”

47. La articolul 449 alineatul (2), după litera (g¹) se introduce o nouă literă, lit. g²), cu următorul cuprins:

„g²) nerespectarea prevederilor art. 391 alin. (4);”

48. La articolul 449 alineatul (2), după litera p) se introduce o nouă literă, lit. p¹), cu următorul cuprins:

„p¹) nerespectarea prevederilor art. 435 alin. (3¹⁶);”

49. La articolul 449 alineatul (3), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) confiscarea sumelor rezultate din vânzare, în cazul prevăzut la alin. (2) lit. p¹);”

50. La articolul 449, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat, importator autorizat sau atestatul de destinatar certificat, atestatul de expeditor certificat, atestatul de comercializare angro de produse energetice fără

depozitare, atestatul de distribuitor, atestatul exportator înregistrat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), d) și e) și alin. (2) lit. p¹).”

51. La articolul 450, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art. 449 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanțelor, prin Autoritatea Vamală Română și unitățile sale subordonate sau prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, conform competențelor, cu excepția sancțiunilor privind suspendarea sau revocarea autorizației de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat, importator autorizat sau sancțiunilor privind suspendarea sau revocarea atestatului de comercializare angro, atestatului de distribuitor, atestatului de exportator înregistrat, după caz, care se dispune de autoritatea competentă, la propunerea organului de control.”

52. Începând cu anul 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, titlul X — Impozitul pe construcții se abrogă.

Art. II. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026.

(2) Pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I pct. 1-3 se aplică începând cu anul fiscal modificat care începe în anul 2026.

(3) Prin excepție de la alin. (1), prevederile art. I pct. 9-51 intră în vigoare la data de 1 martie 2026.

Art. III. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 78, art. 139 alin. (1), art. 140, art. 157 alin. (1) și ale art. 220⁴ alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cazul salariaților care desfășoară activitate în baza contractului individual de muncă, încadrați cu normă întreagă, la locul unde se află funcția de bază, pentru suma de 300 lei/lună din veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente perioadei 1 ianuarie-30 iunie 2026, respectiv pentru suma de 200 lei/lună, din veniturile din salarii și asimilate salariilor aferente perioadei 1 iulie-31 decembrie 2026, nu se datorează impozit pe venit și contribuții sociale obligatorii dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri, este egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin act normativ, în vigoare în luna căreia îi sunt aferente veniturile;

b) venitul brut realizat din salarii și asimilate salariilor, astfel cum este definit la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, fără a include contravaloarea tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, respectiv indemnizația de hrană, după caz, acordate potrivit legii, în baza aceleiași contract individual de muncă, pentru aceeași lună, nu depășește nivelul de 4.300 lei inclusiv în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2026-30 iunie 2026, respectiv nivelul de 4.600 lei inclusiv în perioada cuprinsă între 1 iulie 2026-31 decembrie 2026.

(2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) nu se consideră a fi îndeplinită dacă, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și data de 31 decembrie 2026, este diminuat nivelul salariului de bază brut lunar stabilit potrivit contractului individual de muncă, fără a include sporuri și alte adaosuri.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în aceleași condiții și în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor, astfel cum sunt definite la art. 76 alin. (1)-(3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, obținute în baza unui raport de serviciu, potrivit legii.

(4) Suma de 300 lei, respectiv suma de 200 lei prevăzută la alin. (1) se diminuează în funcție de:

a) perioada din lună în care salariul de bază/solda lunar(ă) din contractul individual de muncă sau raportul de serviciu, după caz, este menținut(ă) la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin act normativ;

b) data de la care angajații noi sunt încadrați în muncă la un nivel al salariului/soldei lunar(e), după caz, egal cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată;

c) fracția din lună pentru care se determină veniturile din salarii și asimilate salariilor;

d) data de la care încetează contractul individual de muncă/raportul de serviciu, după caz.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 146 alin. (5⁶) și ale art. 168 alin. (6¹) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare în luna pentru care se aplică prevederile art. 146 alin. (5⁶)-(5⁹) și ale art. 168 alin. (6¹) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se diminuează astfel:

a) pentru veniturile aferente perioadei 1 ianuarie-30 iunie 2026, cu suma de 300 lei lunar;

b) pentru veniturile aferente perioadei 1 iulie-31 decembrie 2026, cu suma de 200 lei lunar.

(6) Prevederile prezentului articol se aplică veniturilor aferente lunilor ianuarie-decembrie 2026 inclusiv.

Art. IV. — (1) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele ministrului finanțelor, prevăzute la art. 359 alin. (2) și art. 393¹ din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele comune ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și președintelui Autorității Vamale Române, prevăzute la art. 348 alin. (15), art. 367 alin. (16) și art. 391 alin. (10) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prevăzute la art. 359¹ alin. (6), art. 367 alin. (11), art. 391 alin. (5) și art. 435 alin. (3), (3¹) și (13) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență se emit ordinele președintelui Autorității Vamale Române, prevăzute la art. 385¹ alin. (1) și art. 435 alin. (4) și (14) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. V. — (1) Începând cu data de 1 martie 2026 și cel târziu până la data de 31 mai 2026 inclusiv, operatorii economici care dețin autorizații de antrepozite fiscale, destinatari înregistrați, expeditori înregistrați, importatori autorizați, precum și operatorii economici care dețin atestate de distribuție și comercializare angro băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant, gaz petrolier lichefiat și biocombustibili au obligația de a solicita din nou autorizarea sau înregistrarea, după caz.

(2) Autorizațiile/Atestatele operatorilor economici care au solicitat autorizarea sau înregistrarea în termenul prevăzut la alin. (1) își mențin valabilitatea până la data autorizării/înregistrării sau respingerii solicitării de autorizare/înregistrare.

(3) Valabilitatea autorizațiilor/atestatelor operatorilor economici care nu au solicitat autorizarea sau înregistrarea în termenul prevăzut la alin. (1) încetează de drept la data de 1 iunie 2026.

(4) Valabilitatea autorizațiilor deținute de antrepozitele fiscale pentru producția exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, micile distilerii prevăzute la art. 353, precum și micii producători independenți de bere prevăzuți la art. 349 se menține până la termenul de expirare a acestora, urmând ca reautorizarea să se facă de către autoritatea vamală teritorială.

Art. VI. — Legea nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1160 din 15 decembrie 2025, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul XII, punctul 2 se abrogă.**

2. **La articolul XII punctul 24, la articolul 456 alineatul (2), după litera s) se introduce o nouă literă, lit. ș), cu următorul cuprins:**

„ș) clădirile pentru care s-a instituit un regim de protecție, altele decât monumentele istorice, amplasate în zone de protecție ale monumentelor istorice și în zonele construite protejate, pentru o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost finalizate lucrările de renovare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice.”

3. **La articolul XII punctul 26, la articolul 456, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) În anul 2026, clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, iar începând cu anul 2027 pentru acestea impozitul pe clădiri se reduce cu 50%.”

4. **La articolul XIII alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. XII pct. 1 se aplică începând cu anul fiscal modificat care începe în anul 2026;”

Art. VII. — La articolul 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 29 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Pentru situațiile în care perioada de incapacitate temporară de muncă pentru care s-au eliberat certificatele de concediu medical conform alin. (1) se prelungește în luna următoare și conduce la depășirea perioadelor prevăzute la lit. a) și b) ale aceluiași alineat, diferențele de indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii, rezultate ca urmare a recalculării și aferente lunii anterioare celei în care are loc această operațiune, se includ în veniturile lunii în care sunt determinate și se declară în Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate prevăzută la art. 147 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aferentă aceleiași luni.”

Art. VIII. — (1) Prevederile art. VI intră în vigoare la 1 ianuarie 2026.

(2) Prevederile art. VII intră în vigoare la data de 1 iulie 2026 și se aplică inclusiv în cazul indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii aferente certificatelor de concediu medical

eliberate în cadrul episoadelor de boală începute înainte de data de 1 iulie 2026 și care continuă după această dată.

Art. IX. — (1) Termenul prevăzut la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2013 privind stabilirea unor măsuri speciale de impozitare a activităților cu caracter de monopol natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2027 inclusiv.

(2) Termenul prevăzut la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2013 privind instituirea unor măsuri speciale pentru impozitarea exploatării resurselor naturale, altele decât gazele naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2013, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2027 inclusiv.

Art. X. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 7 octombrie 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 10, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:**

„(11) Persoanele impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, au obligația pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform titlului VII «Taxa pe valoarea adăugată» din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, efectuate către persoane impozabile nestabilite, dar înregistrate în scopuri de TVA în România, să transmită facturile emise în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura. Fac excepție bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) și (21) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și facturile emise pentru livrări intracomunitare de bunuri, pentru care beneficiarul comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA din alt stat membru.

(12) Furnizorii/Prestatorii prevăzuți la alin. (11) sunt obligați să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

2. **La articolul 10, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(7) Termenul-limită pentru transmiterea facturilor în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data-limită pentru emiterea facturii prevăzută la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Calculul termenului-limită se efectuează conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor.”

3. **La articolul 101, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (21), cu următorul cuprins:**

„(21) Termenul-limită pentru transmiterea facturilor în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, conform alin. (2),

este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data-limită pentru emiterea facturii prevăzută la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Calculul termenului-limită se efectuează conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1.182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor.”

4. La articolul 10¹, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Livrările de bunuri/Prestările de servicii efectuate către o persoană fizică care nu se identifică în relația cu furnizorul/prestatorul prin niciun cod de identificare fiscală sau optează să se identifice prin codul numeric personal se consideră efectuate în relația B2C, cu excepția situației în care beneficiarii sunt înscrși în Registrul RO e-Factura obligatoriu. Dacă beneficiarul, persoană fizică, nu se identifică prin niciun cod de identificare fiscală, facturile se emit utilizând un cod format din 13 cifre de zero în locul codului de identificare fiscală al beneficiarului.

(4) Furnizorii/Prestatorii prevăzuți la alin. (1) și (2) sunt obligați să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situației în care beneficiarii sunt înscrși în Registrul RO e-Factura obligatoriu.”

5. După articolul 10⁹ se introduce un nou articol, art. 10¹⁰, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹⁰. — Furnizorii/Prestatorii care au obligația să respecte prevederile art. 5, art. 9¹, art. 10 alin. (1) și art. 10¹ alin. (2) și care se identifică fiscal prin codul numeric personal au obligația de a solicita înscrierea în Registrul RO e-Factura obligatoriu înainte de a începe desfășurarea activităților economice și sunt înscrși în registru în termen de 3 zile lucrătoare de la data solicitării.”

Art. XI. — (1) Furnizorii/Prestatorii care au obligația să respecte prevederile art. 5, art. 9¹, art. 10 alin. (1) și art. 10¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcționarea și implementarea sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și factura electronică în România, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piață, punerii la dispoziție pe piață, înmatriculării sau înregistrării în România, precum și supravegherea pieței pentru acestea, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare, și care se identifică fiscal prin codul numeric personal, care au început să desfășoare activități economice anterior datei de 15 ianuarie 2026, au obligația de a solicita înscrierea în Registrul RO e-Factura obligatoriu înainte de această dată.

(2) Furnizorii/Prestatorii prevăzuți la alin. (1) sunt înscrși în Registrul RO e-Factura obligatoriu cu data de 15 ianuarie 2026.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, procedura privind organizarea și înscrierea în cadrul Registrului RO e-Factura obligatoriu, prevăzută la art. 10⁸ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. XII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2024 privind unele măsuri de implementare și utilizare a decontului precompletat RO e-TVA și valorificarea datelor și informațiilor prin implementarea unui sistem de guvernanta specific, precum și alte măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 21 iunie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 5, alineatele (8) și (10) se abrogă.**

2. **Articolul 7 se abrogă.**

3. **La articolul 8, alineatele (1) și (3) se abrogă.**

4. **La articolul 12 alineatul (1), litera b) se abrogă.**

5. **La articolul 13 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) colaborează cu Centrul Național de Informații Financiare, după caz, pentru dezvoltarea, implementarea, testarea și operaționalizarea Sistemului informatic național RO e-TVA, necesar gestionării decontului precompletat RO e-TVA și a «Notificării de conformare RO e-TVA».”

Art. XIII. — În cazul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 282 alin. (3)-(8) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea dispozițiilor art. 5 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2024, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 30 septembrie 2026.

Art. XIV. — (1) Prevederile art. X pct. 1-3, art. XII și art. XIII intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026.

(2) Prevederile art. X pct. 4 și 5 intră în vigoare la data de 15 ianuarie 2026.

Art. XV. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2026 și până la data intrării în vigoare a legii bugetului de stat pe anul 2026, prin derogare de la prevederile art. 32 și 33 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, din impozitul pe venit încasat la bugetul de stat în luna anterioară, inclusiv cel încasat în luna decembrie 2025, la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale, se alocă până cel târziu la data de 8 a lunii în curs sume corespunzătoare următoarelor cote:

a) 15% la bugetul local al județului;

b) 63% la bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor pe al căror teritoriu își desfășoară activitatea plătitorii de impozit pe venit;

c) 22% într-un cont distinct deschis pe seama direcției generale regionale a finanțelor publice/administrației județene a finanțelor publice.

(2) Pentru municipiul București, începând cu data de 1 ianuarie 2026 și până la data intrării în vigoare a legii bugetului de stat pe anul 2026, prin derogare de la prevederile art. 32 și 33 din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe venit încasat la bugetul de stat în luna anterioară, inclusiv cel încasat în luna decembrie 2025, la nivelul municipiului București, se repartizează, până cel târziu la data de 8 a lunii în curs, astfel:

a) o cotă de 14% se alocă într-un cont distinct deschis pe seama Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice a Municipiului București;

b) din suma corespunzătoare cotei de 86%, o cotă de 45% se repartizează pentru bugetul local al municipiului București, iar diferența de 55% se repartizează sectoarelor municipiului București proporțional cu sumele defalcate din impozitul pe venit încasate în anul 2025;

c) din suma corespunzătoare cotei de 45% prevăzute la lit. b), o cotă de 1,5% se repartizează bugetului local al județului Ilfov, într-un cont distinct de venituri, pentru finanțarea cheltuielilor secțiunii de dezvoltare.

Art. XVI. — Sumele defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, alocate potrivit anexei nr. 7/03 la Legea bugetului de stat pe anul 2025 nr. 9/2025, cu

modificările și completările ulterioare, rămase neutilizate la finele exercițiului bugetar, se reflectă în excedentul bugetului local și se utilizează în anul următor cu aceeași destinație pentru care aceste fonduri au fost alocate sau pentru finanțarea unor cheltuieli de aceeași natură, reflectate la același titlu de cheltuieli.

Art. XVII. — Articolul 25 din Legea nr. 246/2022 privind zonele metropolitane, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 25 iulie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Prevederile art. 32¹ alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2027.

(2) Prevederile art. 32¹ alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2027.”

Art. XVIII. — Termenul prevăzut la alin. (3) al articolului 32² din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale se prorogă până la data de 1 ianuarie 2027.

Art. XIX. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 77 alin. (4) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2026, începând cu data de 8 ianuarie 2026, se implementează Programul național „Masă sănătoasă” finanțat de la bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor și municipiului București, în limita sumei de 1.531.090 mii lei, aprobată într-o poziție distinctă într-o anexă la legea bugetului de stat pe anul 2026, pentru preșcolarii și elevii din unitățile de învățământ preuniversitar de stat. Repartizarea sumelor pe unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale și pe unități de învățământ, precum și normele metodologice de aplicare a Programului național „Masă sănătoasă” pentru anul 2026 se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației și Cercetării.

(2) Începând cu data de 8 ianuarie 2026 și până la finele lunii în care se împlinește termenul legal de aprobare a bugetelor locale pentru anul 2026, la solicitarea unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, unitățile Trezoreriei Statului alocă sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor și municipiului București pentru finanțarea programului prevăzut la alin. (1). Sumele solicitate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale nu pot depăși necesarul de fonduri aferente plății cheltuielilor determinate de implementarea programului în luna în care se face solicitarea.

Art. XX. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 29 alin. (5) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prim-ministrul și ministrul finanțelor semnează o declarație de răspundere prin care se atestă, exclusiv, corectitudinea și integritatea informațiilor din Strategia fiscal-bugetară pentru perioada 2026-2028.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 30 alin. (4) din Legea nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prim-ministrul și ministrul finanțelor semnează o declarație ce atestă exclusiv încadrarea proiectului de buget pe anul 2026 și perspectiva 2027-2029 în țintele, obiectivele și prioritățile asumate prin Strategia fiscal-bugetară pentru perioada 2026-2028.

(3) Prevederile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică pentru planificarea bugetară pe anul 2026 și perspectiva 2027-2029.

Art. XXI. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 193¹ alineatul (1), literele d)-f) se abrogă.**

2. **La articolul 193¹ alineatul (3), litera c) se abrogă.**

3. **La articolul 194 alineatul (1), litera ș) se abrogă.**

Art. XXII. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021-2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare, se autorizează ordonatorul principal ierarhic superior pentru beneficiarul investiției 4 „Modernizarea asistenței medicale de urgență”, din cadrul componentei 12 „Sănătate”, pe baza contractului încheiat cu coordonatorul de reformă și/sau investiție, să efectueze virarea creditelor de angajament și a creditelor bugetare de la titlul „Proiecte cu finanțări din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare”, la titlul „Proiecte cu finanțare din sumele aferente componentei de împrumut a PNRR”, cu sumele aprobate în bugetul acestuia, în anul 2025, pentru achiziția de ambulanțe din fonduri externe nerambursabile.

(2) Ordonatorul principal de credite comunică, în termen de două zile lucrătoare, Ministerului Finanțelor modificările efectuate potrivit prevederilor alin. (1), concomitent cu transmiterea anexelor însoțite de către acesta.

(3) Se autorizează Ministerul Finanțelor să aprobe, la solicitarea ordonatorului principal de credite, repartizarea pe trimestre a sumelor prevăzute la alin. (1).

(4) Modificările în execuția bugetară înregistrată în anul 2025 determinate de aplicarea prezentului articol se efectuează până la 31 decembrie 2025.

Art. XXIII. — Prin derogare de la prevederile art. 49 alin. (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în luna decembrie 2025, ordonatorii principali de credite pot dispune retragerea creditelor bugetare deschise și neutilizate din conturile proprii sau ale instituțiilor subordonate până la data de 30 decembrie 2025.

Art. XXIV. — Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 15, alineatul (7) va avea următorul cuprins:**

„(7) Concesionarii activităților prevăzute la alin. (2), care asigură prin unitățile medicale veterinare prevăzute la pct. 35 din anexa nr. 1 un program zilnic de 8 ore pentru proprietarii animalelor din exploatațile nonprofesionale din circumscripția sanitar-veterinară contractată, cu excepția zilelor de sâmbătă și duminică și a sărbătorilor legale, primesc lunar, pentru fiecare contract, pe perioada de derulare a acestuia, suma de 5.000 lei, din bugetul Autorității, scutită de TVA, pentru transportul probelor, ridicarea produselor și tipizatul necesare, instruirea și formarea profesională aferente activităților contractate, consilierea proprietarilor de animale în vederea comunicării informațiilor privind lanțul alimentară, bunăstarea și condițiile de biosecuritate, efectuarea catagrafiei animalelor în situații de urgență, precum și pentru inspecția și certificarea animalelor destinate sacrificării.”

2. La articolul 15¹, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Prin excepție, în situația în care numărul de U.V.M. este mai mic de 300, la nivelul municipiului București se organizează o circumscripție sanitar-veterinară, iar contractul încheiat beneficiază de acordarea lunară a sumei de 5.000 lei.”

3. La anexa nr. 21, la articolul 6, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Beneficiarii contractelor pentru realizarea activităților prevăzute la art. 15 alin. (2) din ordonanță primesc suma de 5.000 lei, sumă exceptată de TVA, din bugetul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, prin bugetul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în baza decontului și a documentelor justificative.”

4. La anexa nr. 21, articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) În cazul în care, în derularea contractelor, se constată nerespectarea, din vina concesionarului, a programului zilnic de 8 ore, cu excepția zilelor de sâmbătă și duminică și a sărbătorilor legale, prevăzut de art. 15 alin. (7) din ordonanță, se aplică următoarele penalități:

a) diminuarea cu 10% a cuantumului sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care au fost înregistrate;

b) diminuarea cu 40% a cuantumului sumei de 5.000 lei, pentru prima lună consecutivă în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care au fost înregistrate;

c) diminuarea cu 70% a cuantumului sumei de 5.000 lei, pentru a doua lună consecutivă în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care au fost înregistrate.

(2) În cazul în care, în derularea contractelor, se constată lipsa dovezilor care să ateste participarea, în luna pentru care se face decontarea, la instruiți/cursuri de formare profesională, după caz, organizate de concedent, se aplică următoarele penalități:

a) diminuarea cu 5% a cuantumului sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care au fost înregistrate;

b) diminuarea cu 10% a cuantumului sumei de 5.000 lei, pentru luna consecutivă în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care s-au repetat.

(3) În cazul în care, în derularea contractelor, se constată lipsa consilierii proprietarilor de animale pentru emiterea documentului privind informațiile pentru lanțul alimentar se aplică următoarele penalități:

a) diminuarea cu 1% a cuantumului sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care au fost înregistrate;

b) diminuarea cu 5% a cuantumului sumei de 5.000 lei, pentru luna consecutivă în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care au fost înregistrate.

(4) În cazul în care, în derularea contractelor, se constată lipsa numărului minim de documente privind consilierea proprietarilor de animale pentru condițiile de biosecuritate și bunăstarea animalelor din exploatațile nonprofesionale se aplică următoarele penalități:

a) în cazul lipsei unui document se diminuează cu 5% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

b) în cazul lipsei a două documente se diminuează cu 10% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

c) în cazul lipsei a trei documente se diminuează cu 15% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs

aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

d) în cazul lipsei a patru documente se diminuează cu 20% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

e) în cazul lipsei a cinci documente se diminuează cu 25% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

f) în cazul lipsei a șase documente se diminuează cu 30% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

g) în cazul lipsei a șapte documente se diminuează cu 35% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

h) în cazul lipsei a opt documente se diminuează cu 40% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

i) în cazul lipsei a nouă documente se diminuează cu 45% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

j) în cazul lipsei a zece documente se diminuează cu 50% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate.

(5) În cazul în care, în derularea contractelor, se constată deficiențe privind realizarea catagrafiei animalelor din exploatațile nonprofesionale, în situații de urgență se aplică următoarele penalități:

a) în cazul constatării lipsei unui număr de până la 5% din exploatații care nu au fost catagrafiate se diminuează cu 10% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

b) în cazul constatării lipsei exploatațiilor de pe teritoriul unui sat care nu au fost catagrafiate se diminuează cu 30% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate;

c) în cazul nedepunerii documentelor de catagrafie în termenele stabilite, se diminuează cu 100% din cuantumul sumei de 5.000 lei, pentru luna în care s-au produs aceste situații, pentru concesionarii la care acestea au fost înregistrate.

(6) Reținerea sumelor potrivit prevederilor alin. (1)-(5) se face din valoarea decontului justificativ pentru care au fost evidențiate, fără a depăși suma totală a decontului, respectiv 5.000 lei.

(7) Prevederile alin. (1)-(6) se aplică în mod corespunzător și decontului prevăzut la art. 6, aferent activităților din luna pentru care se întocmește acest decont, depus de beneficiarii contractelor de cesiune și/sau contractelor de servicii încheiate anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 236/2019, cu modificările ulterioare.”

Art. XXV. — (1) În anul 2026, subvenția alocată partidelor politice se diminuează cu 10% față de nivelul acordat în anul 2025.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, articolul LXIV din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 25 iulie 2025, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. XXVI. — În anul 2026, sumele pentru sprijinirea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale se diminuează cu 10% față de nivelul acordat în anul 2025.

Art. XXVII. — La articolul 1 din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (4³) se abrogă.

Art. XXVIII. — Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 29 august 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatele (71), (73), (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(71) În situația în care bugetele de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici, aflați în subordinea, în coordonarea, sub autoritatea organelor administrației publice centrale sau locale, nu au fost aprobate în termenul prevăzut la alin. (6), acestea se pot aproba până la data de 31 octombrie anul curent, caz în care ordonatorii principali de credite întocmesc o analiză efectuată prin organele de control de la nivelul acestora, prin care stabilesc cauzele și/sau persoanele vinovate, după caz, pentru nerespectarea termenului prevăzut la alin. (6) și pot dispune măsuri de sancționare a acestora.

(73) Bugetele de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici aflați în subordinea, în coordonarea, sub autoritatea organelor administrației publice centrale sau locale nu se mai pot aproba după împlinirea termenului prevăzut la alin. (71).

(8) În situația nerespectării termenului de aprobare prevăzut la alin. (6) se suspendă alocarea de fonduri de la bugetul de stat sau local pentru operatorii economici respectivi, până la aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli în condițiile alin. (71).

(9) În situația nerespectării termenului de aprobare prevăzut la alin. (71) nu se mai alocă fonduri de la bugetul de stat sau local pentru operatorii economici respectivi până la finele anului curent.”

2. La articolul 6, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Bugetele de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici prevăzuți la art. 1 vor fi însoțite de avizul prevăzut la art. 8 alin. (2) și art. 37 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, al Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în ceea ce privește nivelul indemnizațiilor membrilor consiliului de administrație/supraveghere și ai directorilor/directoratului, după caz, propuse în bugetele de venituri și cheltuieli, stabilite în corelație cu indicatorii-cheie de performanță.”

3. La articolul 7, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Apariția evenimentelor cu impact asupra creșterii cheltuielilor de natură salarială generează pentru operatorii economici dispunerea de măsuri pentru încadrarea în cheltuielile de natură salarială aprobate prin bugetul de venituri și cheltuieli.”

4. La articolul 9, după alineatul (2²) se introduc șapte noi alineate, alin. (2³)-(2⁹), cu următorul cuprins:

„(2³) Operatorii economici prevăzuți la art. 1 care au înregistrat pierderi contabile și/sau plăți restante la data de 31 decembrie a anului precedent sau care au pierderi contabile de recuperat din anii precedenți au obligația ca, anual, să elaboreze și să aprobe, anterior aprobării bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul curent, un plan de reorganizare, restructurare și redresare financiară, precum și o analiză referitoare la activele necesare desfășurării/dezvoltării obiectului de activitate.

(2⁴) Planul de reorganizare, restructurare și redresare financiară și analiza referitoare la activele necesare desfășurării/dezvoltării obiectului de activitate vor fi aprobate de către adunarea generală a acționarilor sau consiliul de administrație, după caz, avizate de către autoritatea publică tutelară, transmise Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice și trimise spre informare Guvernului, anual, până la 31 martie.

(2⁵) Odată cu aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli, operatorii economici prevăzuți la alin. (2³) au obligația prezentării planului de reorganizare, restructurare și redresare financiară, precum și a analizei referitoare la activele necesare desfășurării/dezvoltării obiectului de activitate.

(2⁶) Planul de reorganizare, restructurare și redresare financiară prevăzut la alin. (2³) trebuie să conțină măsuri concrete și cuantificabile de reducere a pierderilor și plăților restante, după caz, care să permită verificarea, cum ar fi: informații privind cantitatea de produse fabricate/serviciile prestate, capacitățile de producție, piețele de desfacere sau alte informații relevante specifice obiectului de activitate, o proiecție financiară a principalilor indicatori economico-financiar, evoluția fluxului de numerar, precum și termene de implementare a acestora.

(2⁷) Analiza referitoare la activele necesare desfășurării/dezvoltării obiectului de activitate prevăzută la alin. (2³) are în vedere identificarea activelor necesare desfășurării/dezvoltării obiectului de activitate, precum și identificarea activelor neproductive/nefuncționale, cu prezentarea de măsuri concrete și cuantificabile în cazul valorificării acestora, reflectate în creșterea veniturilor din exploatare, precum și termene de implementare a acestora.

(2⁸) Operatorii economici prevăzuți la art. 1 au obligația, anual, de a analiza și de a actualiza, după caz, tarifele și taxele pe care le obțin din activitatea de bază, cu cel puțin rata anuală a inflației pentru anul curent față de ultima actualizare a acestora. Aceste prevederi nu se aplică în cazul în care creșterile anuale de tarife și taxe au fost superioare ratei anuale a inflației.

(2⁹) Prevederile alin. (2⁸) nu se aplică taxelor și tarifelor stabilite prin reglementări ale Uniunii Europene sau reglementări naționale emise în aplicarea reglementărilor Uniunii Europene.”

5. La articolul 13 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) nerespectarea prevederilor art. 12 și 121.”

6. La articolul 13 alineatul (1), literele h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) nerespectarea termenului de 150 de zile prevăzut la art. 4 alin. (6) teza a doua, de către ordonatorii principali de credite în subordinea, în coordonarea, sub autoritatea cărora se află operatorii economici;

i) nerespectarea termenului prevăzut la art. 4 alin. (71) de către ordonatorii principali de credite în subordinea, în coordonarea, sub autoritatea cărora se află operatorii economici.”

7. La articolul 13 alineatul (1), după lit. j) se introduc patru noi litere, lit. k)-n), cu următorul cuprins:

„k) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (2⁶);

l) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (2⁷);

m) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (3);

n) nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (2);”.

8. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-g) și j)-l) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 60.000 lei.”

9. La articolul 13, alineatul (2²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2²) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. i) și n) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 60.000 lei.”

10. La articolul 13, după alineatul (2²) se introduce un nou alineat, alin. (2³), cu următorul cuprins:

„(2³) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. m) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.”

11. La articolul 13, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Organele de control ale Ministerului Finanțelor, prin aparatul propriu și/sau al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sunt abilitate să constate contravențiile prevăzute la alin. (1) și să aplice sancțiunile prevăzute la alin. (2)-(2³) astfel:

a) operatorilor economici prevăzuți la art. 1 pentru sancțiunile de la alin. (2);

b) ordonatorilor principali de credite pentru sancțiunile prevăzute la alin. (2¹) și (2²);

c) conducerii executive a operatorilor economici prevăzuți la art. 1 pentru sancțiunile de la alin. (2³).”

12. La articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nivelul remunerațiilor membrilor consiliilor de administrație, consiliilor de supraveghere și directorilor care nu au fost numiți în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește și se modifică în mod corespunzător conform noilor soluții legislative, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate.”

Art. XXIX. — În anul 2026, autoritățile publice autonome cu personalitate juridică, sub control parlamentar, finanțate integral din venituri proprii, care în anul 2025 nu au buget aprobat, încheie angajamente legale și efectuează plăți lunar, până la aprobarea bugetului pe anul 2026, în limita a 1/12 din angajamentele legale încheiate și plățile efectuate în anul 2025, cu excepția cazurilor deosebite, temeinic justificate de către ordonatorii principali de credite, pentru care această limită poate fi depășită.

Art. XXX. — Legea nr. 207/2022 pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 12 iulie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 9 se introduce un nou articol, art. 91, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, dacă legea nu dispune altfel, creanțele rezultate din plata garanțiilor prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. b) se recuperează și se restituie de către instituțiile de credit sau alți intermediari financiari cu care băncile de dezvoltare vor încheia convenții de garantare.

(2) Recuperarea creanțelor prevăzute la alin. (1) rezultate din plata garanțiilor se efectuează în temeiul contractelor de finanțare încheiate de instituțiile de credit sau alți intermediari financiari cu beneficiarii, contracte care reprezintă titluri executorii conform legii.

(3) Garanțiile plătite de către băncile de dezvoltare sunt purtătoare de dobândă. Beneficiarii garanțiilor rămân obligați la plata dobânzii aferente creanței datorate conform contractului

de finanțare, iar această dobândă se percepe până la stingerea integrală a obligațiilor prevăzute în contractul de finanțare.

(4) Suma cheltuielilor cu executarea silită se stabilește de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu și care are la bază documentele justificative privind cheltuielile efectuate.

(5) Sumele rezultate din procedurile de recuperare, din care se deduc cheltuielile ocazionale de recuperare a creanțelor, vor diminua proporțional expunerile asumate de fiecare dintre părți.

(6) În ipoteza prevăzută la alin. (1), statul român, prin Ministerul Finanțelor, se subrogă în drepturile băncii de dezvoltare în folosul căreia a făcut plata. Băncile de dezvoltare sunt mandatate să realizeze, în numele Ministerului Finanțelor ca reprezentant al statului român, recuperarea creanțelor bugetare rezultate din plata de către stat a garanțiilor emise de băncile de dezvoltare, potrivit alin. (1) și prevederilor stabilite în cadrul convențiilor de garantare semnate cu instituțiile de credit sau alți intermediari financiari.

(7) Sumele recuperate în baza mandatului acordat conform alin. (6) urmează a fi restituite către Ministerul Finanțelor, conform termenilor și prevederilor agreeate prin memorandumul de înțelegere prevăzut la art. 9 alin. (5).”

2. La articolul 12, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (11)-(14), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru administrarea fondurilor încredințate pe bază de mandat acordat de autorități ale administrației publice, prevăzute la alin. (1) lit. d), băncile de dezvoltare pot percepe comisioane, din aceste fonduri, al căror nivel se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor.

(12) Băncile de dezvoltare nu percep comisioane pentru gestionarea fondurilor acordate pe bază de mandat de către Guvern, în vederea participării la fonduri de investiții regionale, inclusiv cele promovate de instituții financiare internaționale.

(13) Băncile de dezvoltare pot plasa sumele aflate în administrare în nume și cont stat, potrivit unei strategii de plasament aprobate prin ordin al ministrului finanțelor.

(14) Utilizarea sumelor obținute din plasamentele efectuate potrivit alin. (13), precum și a oricăror alte sume rămase la dispoziția băncilor de dezvoltare la finalizarea mandatelor de participare la fonduri de investiții regionale se realizează conform destinațiilor ce se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor.”

Art. XXXI. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 61 alin. (1) și ale art. 63 alin. (4) și (4¹) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și de la prevederile referitoare la plafoanele privind finanțările rambursabile, care pot fi contractate de către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, precum și cele privind tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale prevăzute în legea anuală pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar, pe parcursul execuției bugetare, unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, după caz, pot solicita, inclusiv pentru instituțiile publice finanțate integral din bugetul local și pentru asociațiile de dezvoltare intercomunitară din care fac parte, proporțional cu obligațiile care le revin, de la Ministerul Finanțelor, contractarea, în anul 2026, a unor împrumuturi din venituri din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, pentru:

a) asigurarea sumelor necesare implementării proiectelor finanțate prin Planul național de redresare și reziliență, aflate în sarcina bugetului local, evidențiate distinct în fiecare contract de finanțare, în limita sumei de 500.000 mii lei, până cel târziu la data de 30 iunie 2026;

b) finanțarea cheltuielilor necesare producerii, transportului, distribuției și furnizării agentului termic, pentru sezonul rece

2025-2026, plata facturilor restante și acoperirea pierderilor induse de prestarea serviciului public de termoficare, în cazul unităților administrativ-teritoriale la nivelul cărora funcționează sisteme de alimentare centralizată cu energie termică, în limita plafonului de 200.000 mii lei, până cel târziu la data de 31 martie 2026.

(2) Împrumuturile prevăzute la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

a) dobândă: ROBOR la 3 luni comunicată de Banca Națională a României în ultima zi lucrătoare a lunii anterioare autorizării împrumutului, la care se adaugă o marjă în funcție de scadența împrumuturilor; rata dobânzii rezultată rămâne fixă pe toată durata de derulare a împrumutului. Marja se stabilește astfel:

(i) 1 punct procentual pentru scadențe de până la 3 ani inclusiv;

(ii) 1,5 puncte procentuale pentru scadențe între 3 și 5 ani inclusiv;

(iii) 2 puncte procentuale pentru scadențe între 5 și 10 ani inclusiv;

b) perioadă de rambursare: 1-10 ani, cu posibilitatea rambursării anticipate, parțial sau integral;

c) împrumuturile prevăzute la alin. (1) pot beneficia în perioada de derulare de o perioadă de grație de 12 luni la rambursarea principalului;

d) limita de îndatorare: exceptat de la prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare;

e) plafoane de contractare/tragere: exceptat;

f) valoarea maximă ce poate fi autorizată pentru o unitate/subdiviziune administrativ-teritorială este:

(i) nelimitat pentru comune și orașe;

(ii) 20.000 mii lei pentru municipii;

(iii) 30.000 mii lei pentru municipiile reședință de județ și pentru sectoarele municipiului București;

(iv) 35.000 mii lei pentru județe;

(v) 150.000 mii lei pentru împrumuturile contractate potrivit alin. (1) lit. b) de către unitățile administrativ-teritoriale la nivelul cărora serviciul de alimentare centralizată cu energie termică este furnizat pentru cel puțin 80.001 locuințe;

(vi) 50.000 mii lei pentru împrumuturile contractate potrivit alin. (1) lit. b) de către unitățile administrativ-teritoriale la nivelul cărora serviciul de alimentare centralizată cu energie termică este furnizat pentru cel mult 80.000 de locuințe.

(3) Termenul-limită de depunere la direcțiile generale regionale ale finanțelor publice/administrațiile județene ale finanțelor publice a documentelor care se stabilesc prin ordinul prevăzut la alin. (13) pentru a fi transmise Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale este data de 30 iunie 2026 pentru destinația prevăzută la alin. (1) lit. a), respectiv data de 31 martie 2026 pentru destinația prevăzută la alin. (1) lit. b).

(4) Sumele acordate cu titlu de împrumut din veniturile din privatizare, contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, pot fi utilizate cu respectarea destinațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) pentru cheltuielile aflate în atribuția:

a) unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale și a instituțiilor publice finanțate integral din bugetul local;

b) asociațiilor de dezvoltare intercomunitară.

(5) Sumele din împrumuturile contractate pentru entitățile prevăzute la alin. (4) lit. b) se transferă de către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale din bugetul împrumuturilor interne în conturile distincte deschise la Trezoreria Statului pe seama asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, nepurtătoare de dobândă, care efectuează plăți pe destinația pentru care a fost contractat împrumutul.

(6) Rambursarea împrumuturilor prevăzute la alin. (1) se efectuează astfel:

a) pentru împrumuturile care nu beneficiază de perioada de grație, în tranșe trimestriale egale, începând cu trimestrul următor acordării acestora;

b) pentru împrumuturile care beneficiază de perioada de grație, în tranșe trimestriale egale, începând cu trimestrul următor după încheierea perioadei de grație.

(7) Cu sumele rambursate se întregesc veniturile din privatizare. Dobânda aferentă reprezintă un venit al bugetului Trezoreriei Statului, care se calculează lunar prin aplicarea ratei dobânzii la soldul împrumutului, începând cu luna acordării împrumutului, și se plătește trimestrial, în suma cumulată până la zi.

(8) Drepturile și obligațiile părților, precum și termenii și condițiile de derulare a împrumuturilor contractate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilesc prin convenție de împrumut.

(9) Pentru neplata la termen a ratelor scadente și a dobânzilor de plătit la împrumutul acordat se calculează o dobândă, pentru fiecare zi de întârziere, la nivelul dobânzii prevăzute la art. 174 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data stingerii obligației. Dobânda reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului.

(10) Unitatea/Subdiviziunea administrativ-teritorială restituie împrumutul și dobânzile aferente într-un cont distinct deschis la Trezoreria Operativă Centrală, codificate cu codul de identificare fiscală al acesteia, nepurtătoare de dobândă. Obligațiile de plată se sting în următoarea ordine: dobânzi calculate pentru fiecare zi de întârziere, dobânzile și ratele de capital. Eventualele sume virate în plus de unitățile administrativ-teritoriale față de suma scadentă se păstrează în conturi până la scadența următoare. Pentru împrumuturile rambursate integral, sumele rămase în conturi se restituie de Ministerul Finanțelor în conturile indicate de titulari.

(11) În cazul nerespectării prevederilor alin. (6), directorii direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/șefii administrațiilor județene ale finanțelor publice sistează alimentarea atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente, inclusiv a drepturilor cuvenite asistenților personali ai persoanelor cu handicap grav, precum și a indemnizațiilor lunare ale persoanelor cu handicap grav și a plăților privind finanțarea sistemului de protecție a copilului și a centrelor publice pentru persoane adulte cu handicap, după caz, atunci când nu pot fi asigurate din venituri proprii, în baza listei transmise lunar de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor.

(12) Unitățile/Subdiviziunile administrativ-teritoriale pot contracta împrumuturile prevăzute la alin. (1) numai cu avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, prevăzută la art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, și numai dacă la data depunerii documentației nu prezintă restanțe la împrumuturile contractate anterior din venituri din privatizare.

(13) În termen de 21 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin ordin al ministrului finanțelor, se aprobă mecanismul de acordare și derulare a împrumuturilor acordate unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale potrivit prevederilor prezentului articol, precum și modul de reflectare a sumelor respective în bugetele instituțiilor publice.

(14) Documentele în baza cărora se acordă împrumutul, precum și cele care stau la baza obținerii avizului Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale se stabilesc prin ordinul ministrului finanțelor prevăzut la alin. (13).

(15) Responsabilitatea cu privire la documentele stabilite prin ordinul prevăzut la alin. (13), precum și încadrarea în scopul pentru care se contractează împrumutul și derularea acestuia revin în totalitate autorităților administrației publice locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale și ordonatorilor de credite ai instituțiilor publice finanțate integral din bugetul local, care răspund civil sau penal, după caz.

(16) Documentele stabilite prin ordinul prevăzut la alin. (13) se depun, până cel târziu la termenul prevăzut la alin. (3), la direcțiile generale regionale ale finanțelor publice/administrațiile județene ale finanțelor publice.

(17) Oportunitatea contractării de împrumuturi potrivit dispozițiilor alin. (1) revine în totalitate autorităților administrației publice locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale. Astfel, în prealabil solicitării de acordare a unui împrumut potrivit alin. (1), unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale fac demersurile necesare în vederea identificării posibilității și a condițiilor și termenilor aferenți contractării de împrumuturi din piața financiară, urmând să decidă asupra oportunității contractării de împrumuturi, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XXXII. — Eventualele sume virate în plus de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în contul „Decontări în contul Trezoreriei Centrale — operațiuni proprii”, deschis pe numele Ministerului Finanțelor la Trezoreria Operativă Centrală, codificat cu codul de identificare fiscală al unității administrativ-teritoriale, față de obligațiile aferente împrumuturilor contractate potrivit art. XXXI alin. (1) se restituie unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale în conturile indicate de titulari.

Art. XXXIII. — Împrumuturile contractate din venituri din privatizare de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale se pot refinanța prin împrumuturi contractate de la bănci comerciale sau alte instituții de credit, în condițiile prevăzute la art. 61-63 din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXXIV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2025 privind introducerea unui mecanism de sprijin pentru consumatorii casnici de energie electrică aflați în situația de sărăcie energetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 30 iunie 2025, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Măsurile de protecție socială se aplică în perioada 1 iulie 2025-31 decembrie 2026.”

2. La articolul 5 alineatul (2), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) pentru veniturile prevăzute la alin. (1) lit. e), f) și h)-k), la stabilirea venitului lunar realizat se iau în calcul veniturile cumulate realizate în anul anterior solicitării sprijinului; determinarea venitului lunar realizat se efectuează prin împărțirea la 12 a veniturilor realizate cumulate la nivelul anului anterior solicitării sprijinului, stabilite potrivit regulilor prevăzute la lit. a)-c);”.

Art. XXXV. — Prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (1) și art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, obiectivele de politică salarială aplicabile la fundamentarea și elaborarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2026 se stabilesc prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. XXXVI. — (1) Pentru anul 2026, operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt

acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, mențin în plată drepturile de natură salarială la data de 30 noiembrie 2025 pentru numărul de personal realizat la finele acestui an, la care se vor adăuga sumele reprezentând creșterea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru anul 2026 și a celorlalte cheltuieli de natură salarială aferente acestuia, numai pentru personalul care intră sub incidența acestor reglementări, concomitent cu îndeplinirea următoarelor cerințe cumulative:

a) să nu majoreze/să nu indexeze sau, după caz, să nu prevadă alte mecanisme de creștere salarială în cursul anului 2026 pentru drepturile reprezentând salarii aflate în plată la data de 30 noiembrie 2025;

b) menținerea în anul 2026 a nivelului drepturilor de hrană/indemnizațiilor de hrană/tichetelor de masă/normelor de hrană și altor drepturi de natură salarială similare aflate în plată la data de 31 decembrie 2025, acordate conform prevederilor legale;

c) valoarea mesei calde acordate pentru salariații care își desfășoară activitatea cel puțin 50% din timpul de lucru în subteran să nu depășească suma de 35 lei net pentru fiecare zi lucrată, indiferent de salariul net lunar obținut. În cazul în care nu se poate asigura masa caldă conform condițiilor legale specifice, operatorii economici pot acorda contravaloarea în bani a acesteia sau tichete de masă în cuantum de 35 lei pentru fiecare zi lucrată;

d) menținerea în plată a nivelului premiilor, primelor, bonusurilor, bonificațiilor și a altor drepturi de natură salarială, aflate în plată în anul 2025, acordate conform prevederilor legale, cu excepția cheltuielilor sociale prevăzute la art. 25 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cazul operatorilor economici care au înregistrate pierderi contabile din anii precedenți și planifică pierderi în anul 2026, cu condiția reducerii pierderilor realizate la data de 31 decembrie 2025 cu cel puțin 5% față de nivelul realizat la data de 31 decembrie 2025, sau menținerea în plată a nivelului premiilor, primelor, bonusurilor, bonificațiilor și a altor drepturi de natură salarială, aflate în plată în anul 2025, acordate conform prevederilor legale, în cazul operatorilor economici care nu au pierderi contabile din anii precedenți și nu planifică pierderi în anul 2026, cu excepția sumelor ce reprezintă participarea salariaților la profit și a cheltuielilor sociale prevăzute la art. 25 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(2) În anul 2026, operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, pot crește cheltuielile de natură salarială față de nivelul realizat în anul 2025 cu sumele reprezentând creșteri ale cheltuielilor de natură salarială aferente cu maximul indicelui mediu de creștere a prețurilor prognozat pentru anul 2026, pe baza unei analize temeinic justificate, după aprobarea de către Guvern prin memorandum. Creșterile se pot acorda începând cu luna următoare aprobării memorandumului și nu pot depăși lunar nivelul acestui indice. Pot solicita aprobarea Guvernului următorii operatori economici:

a) care nu au înregistrat pierderi și plăți restante la data de 31 decembrie 2025 și nu prevăd în anul 2026 pierderi și plăți restante;

b) care au înregistrat pierderi și/sau plăți restante la data de 31 decembrie 2025 și prevăd reducerea pierderilor realizate la data de 31 decembrie 2025 cu cel puțin dublul sumelor programate pentru majorarea cheltuielilor de natură salarială, precum și reducerea plăților restante cu cel puțin 20% față de nivelul realizat la data de 31 decembrie 2025, după caz;

c) care au beneficiat de subvenții/transferuri în anul 2025 pentru activitatea operațională de la bugetul de stat/local, după caz, cu condiția ca sumele reprezentând creșteri salariale conform lit. a) și b) să fie suportate din venituri proprii, cu reflectarea în creșterea acestora în mod corespunzător.

(3) În anul 2026, operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, pot ocupa posturile vacante existente la finele anului 2025, conform procedurilor existente la nivelul acestora, cu majorarea corespunzătoare a cheltuielilor de natură salarială, după aprobarea de către Guvern prin memorandum, pe baza unei analize temeinic justificate, ținând cont de cel puțin următoarele aspecte:

a) operatorii economici care în anul 2025 nu au înregistrat pierderi și plăți restante la data de 31 decembrie 2025, cu condiția să nu prevadă în anul 2026 pierderi și plăți restante;

b) operatorii economici care au înregistrat pierderi și/sau plăți restante la data de 31 decembrie 2025, cu condiția ca aceste sume să se reflecte în creșterea veniturilor din exploatare în mod corespunzător.

(4) În anul 2026, operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, pot crește numărul de personal față de cel realizat în anul 2025 și cheltuielile de natură salarială aferente, numai în cazul dezvoltării activității acestora, după aprobarea de către Guvern prin memorandum, pe baza unei analize temeinic justificate, ținând cont de cel puțin următoarele aspecte:

a) operatorii economici care în anul 2025 nu au înregistrat pierderi și plăți restante la data de 31 decembrie 2025, cu condiția să nu prevadă în anul 2026 pierderi și plăți restante;

b) operatorii economici care au înregistrat pierderi și/sau plăți restante la data de 31 decembrie 2025, cu condiția ca aceste sume să se reflecte în creșterea veniturilor din exploatare în mod corespunzător.

(5) Memorandumurile prevăzute la alin. (2)-(4) vor fi inițiate de către autoritatea publică tutelară sub care aceștia își desfășoară activitatea și aprobate de către Guvern.

(6) În cazul regiilor autonome și al societăților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea autorităților administrației publice centrale, memorandumurile prevăzute la alin. (2)-(4) vor fi inițiate de autoritățile publice tutelare și avizate de Ministerul Finanțelor.

(7) În cazul regiilor autonome și al societăților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea autorităților administrației publice locale, memorandumurile prevăzute la alin. (2)-(4) vor fi inițiate, în condițiile legii, de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, ca urmare a solicitării justificate a autorității publice tutelare, și supuse aprobării Guvernului.

(8) Operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, pot ocupa, conform procedurilor existente la nivelul acestora, posturile care pe parcursul anului 2026 devin vacante.

(9) Cheltuielile prevăzute la alin. (1)-(4) vor fi evidențiate distinct în anexele de fundamentare ale bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2026.

(10) Creșterea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în anul 2026 nu influențează creșterea salariului de bază peste nivelul salariului de bază minim brut.

(11) Nerespectarea de către conducerea executivă a operatorilor economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, a prevederilor alin. (1)-(4) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 60.000 lei.

(12) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (11) se fac de către persoane împuternicite prin ordin al ministrului finanțelor.

(13) Contravențiilor prevăzute la alin. (11) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(14) În cazul contravențiilor prevăzute la alin. (11) nu sunt aplicabile dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXXVII. — Prin derogare de la prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 56/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului medical participant la acțiuni medicale împotriva COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2026, drepturile acordate potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b), alin. (2) și art. 5 din aceeași lege nu se indexează cu rata medie anuală a inflației.

Art. XXXVIII. — În anul 2026, prevederile art. 58² din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se mai aplică.

Art. XXXIX. — La articolul II din Legea nr. 143/2022 pentru modificarea și completarea art. 129 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și pentru stabilirea unor măsuri de asistență socială, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Cuantumul prevăzut la alin. (1) se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului.”

Art. XL. — La articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2021 pentru modificarea unor acte normative, precum și reglementarea unor măsuri în domeniul protecției drepturilor persoanelor cu dizabilități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 5 octombrie 2021, aprobată prin Legea nr. 87/2022, cu modificările ulterioare, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (2) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, serviciile nou-înființate ca urmare a implementării până la data de 31 decembrie 2025 a planurilor de restructurare a centrelor rezidențiale cu capacitatea mai mare de 50 de locuri, precum și serviciile care sunt supuse acestei restructurări indiferent de tipul de serviciu care va rezulta în urma procesului vor funcționa în perioada 1 ianuarie 2026-28 februarie 2026, pe

baza avizului Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, cu condiția prezentării hotărârii consiliului județean/local al sectorului municipiului București privind înființarea noilor servicii până la data de 31 decembrie 2025.

(5) În perioada prevăzută la alin. (4), furnizorilor de servicii sociale publice le revine obligația respectării demnității beneficiarilor, asigurării condițiilor de igienă, siguranță și confort beneficiarilor serviciilor menționate, accesului acestora la servicii în comunitate, inclusiv la serviciile de reprezentare legală și la mecanisme de sesizare a autorităților cu atribuții de control.”

Art. XLI. — La articolul 164 din Legea nr. 331/2024 privind Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 9 ianuarie 2025, cu modificările

și completările ulterioare, alineatul (29) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(29) Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, aprobat prin Legea nr. 265/2017 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2017 privind prorogarea termenului prevăzut la art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, se menține, până la data de 31 decembrie 2026, la valoarea existentă la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Art. XLII. — Dispozițiile art. XXVIII pct. 5-7 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar dispozițiile art. XXIV și art. XXXVI alin. (11) intră în vigoare la 1 ianuarie 2026.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Oana-Clara Gheorghiu

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru,

Tánczos Barna

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale,

Petre-Florin Manole

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul sănătății,

Alexandru-Florin Rogobete

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Răzvan Popescu,

secretar de stat

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru

Siguranța Alimentelor,

Alexandru Nicolae Bociu

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Horațiu-Remus Moldovan

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 413

din 17 noiembrie 2025

Dosar nr. 1.529/1/2025

Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andra-Monica Asănică	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alexandru-Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 1.529/1/2025, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Elena Diana Tămagă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent-șef Felicia Laura Nae, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 84/111//2024.

5. Magistratul-asistent-șef prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere asupra chestiunii de drept în discuție.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 25 iunie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 84/111/CA/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, coroborat cu art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, retragerea cererii de pensionare anterior emiterii deciziei de către casa de pensii sectorială are efecte asupra încetării raportului de serviciu al polițistului, dispusă prin act administrativ anterior formulării cererii de retragere?”

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 223/2015)

„Art. 61. (...) — (2) Cererea de pensionare, depusă conform prevederilor alin. (1), poate fi retrasă la cererea persoanei îndreptățite, până la emiteria deciziei de pensionare.”

9. Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 360/2002)

„Art. 69. — (1) Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului se dispune în mod corespunzător de către persoanele care, potrivit art. 15, au competența de acordare a gradelor profesionale și are loc:

a) la împlinirea vârstei și a celorlalte condiții necesare pensionării în sistemul public de pensii pentru instituțiile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. În cauză, prin acțiunea formulată, astfel cum a fost precizată, reclamantii IPD și MP, foști agenți de poliție, au

solicitat anularea refuzului pârâtului Inspectoratul de Poliție al Județului B de a dispune revocarea dispozițiilor nr. 16.139 din 29.12.2023 și nr. 16.140 din 29.12.2023 de încetare a raportului de serviciu la împlinirea vârstei și vechimii în serviciu.

În esență, reclamantul au invocat faptul că, la data de 17.01.2024, după emiterea, la cererea lor, a dispozițiilor de încetare a raportului de serviciu cu drept de pensie și după încetarea raporturilor de serviciu, însă înainte de emiterea deciziilor de pensionare de către casa sectorială de pensii, au adus la cunoștința pârâtului că doresc continuarea activității ca lucrători de poliție.

Pârâtul a refuzat să dispună revocarea dispozițiilor de încetare a raporturilor de serviciu, cu motivarea că acestea au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice începând cu data de 30.12.2023, când raporturile de serviciu ale reclamantilor au încetat.

Prin Sentința nr. 13/CA din 14.01.2025, Tribunalul Bihor a admis acțiunea, a constatat refuzul nejustificat al pârâtului de a lua act de retragerea cererilor de pensionare și a anulat Dispoziția șefului inspectoratului de poliție nr. 16.139 din 29.12.2023, respectiv Dispoziția șefului inspectoratului de poliție nr. 16.140 din 29.12.2023.

Judecătorul fondului a reținut că reclamantul au fost angajați, în calitate de agenți de poliție, la Inspectoratul de Poliție al Județului B — Biroul poliției de proximitate, până la data de 30.12.2023; că, la data de 29.12.2023, aceștia au solicitat, pe bază de raport scris, încetarea raporturilor de serviciu și trecerea în pensie, sens în care au fost emise dispozițiile șefului Inspectoratului de Poliție Județean B nr. 16.139 din 29.12.2023 și nr. 16.140 din 29.12.2023, prin care, în baza art. 69 alin. (1) lit. a) și a art. 73 alin. (1) și (2) din Legea nr. 360/2002, s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu la împlinirea vârstei și vechimii în serviciu, cu reducerea vârstei standard de pensionare, începând cu data de 30.12.2023; că la data de 30.12.2023, cu numerele 27.711 și 27.712, la serviciul resurse umane au fost înregistrate cererile pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, iar dosarele de pensie au fost înaintate casei sectoriale de pensii la data de 8.01.2024, cu Adresa nr. 818.013 — pentru reclamantul IPD, respectiv la data de 23.01.2024, cu Adresa nr. 818.076 — pentru reclamantul MP.

S-a mai reținut că cel mai târziu la data de 17.01.2024 pârâtul a cunoscut intenția reclamantilor de retragere a cererilor de pensionare, iar deciziile de pensionare au fost emise la data de 29.02.2024, în ceea ce îl privește pe reclamantul MP, și la data de 13.02.2024, în ceea ce îl privește pe reclamantul IPD.

Instanța de fond a constatat că refuzul pârâtului de a lua act de retragerea cererilor reclamantilor este unul nejustificat, din moment ce scopul dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 este acela de a permite polițistului să își retragă cererea de pensionare, fiind evident faptul că retragerea cererii implică anumite operațiuni anterioare, cum ar fi cea de formulare a unei cereri de pensionare, respectiv a unei dispoziții a șefului inspectoratului de poliție județean de încetare a raporturilor de serviciu.

De asemenea, s-a avut în vedere că procedura, astfel cum este reglementată prin Ordinul ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne și al directorului Serviciului Român de Informații nr. M.24/30/8.147/2016, cu modificările și completările ulterioare (*Ordinul nr. M.24/30/8.147/2016*), impune emiterea unor acte anterior emiterii deciziei de pensionare, aspect care însă nu poate să înlăture prevederile Legii nr. 223/2015, act normativ cu forță juridică superioară.

11. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs pârâtul Inspectoratul de Poliție al Județului B, invocând, în esență, faptul că, în interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, cu luarea în considerare a prevederilor art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, efectele juridice ale dispozițiilor de încetare a raporturilor de serviciu nu pot fi afectate de retragerea cererii de pensionare, formulate după încetarea efectivă a raporturilor de serviciu, dar înainte de emiterea deciziei de pensionare de către casa sectorială de pensii, întrucât dispoziția de încetare a raporturilor de serviciu și decizia de pensionare sunt acte juridice emise în baza unor dispoziții distincte, producând efecte de sine stătătoare.

12. La termenul din data de 25 iunie 2025, Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept identificată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

13. Instanța de trimitere a pus în discuția părților oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la modul de interpretare a dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, coroborat cu art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură civilă*), motivat de faptul că: de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, coroborate cu dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, depinde soluționarea pe fond a cauzei, impunându-se a se stabili dacă retragerea cererii de pensionare anterior emiterii deciziei de către casa de pensii sectorială are efecte asupra încetării raportului de serviciu al polițistului, dispusă prin act administrativ anterior formulării cererii de retragere.

De asemenea, s-a avut în vedere că problema de drept enunțată este nouă, deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre obligatorie, că problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv că problema de drept a fost ridicată într-un litigiu în curs de judecată, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, care soluționează în ultimă instanță litigiile având ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Recurentul-pârât Inspectoratul de Poliție Județean B a arătat că lasă la aprecierea instanței oportunitatea sesizării.

15. Intimații-reclamanti au susținut că este corect modul de interpretare al judecătorului fondului cu privire la normele de drept material incidente cauzei, considerând că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea pusă în discuție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Completul de judecată al instanței de trimitere a avut în vedere faptul că, în ceea ce privește problema de drept în discuție, la Curtea de Apel Oradea nu a fost identificată practică judiciară, iar în aplicația Rejust a fost identificată practică judiciară divergentă.

Astfel, a fost identificată o hotărâre definitivă prin care acțiunea a fost admisă (Decizia nr. 2.457 din 13.12.2024, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal), reținându-se, în esență, că sunt incidente prevederile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 în situația în care intimatul-reclamant și-a retras cererea de pensionare până la data emiterii deciziei de pensionare, astfel că recurentul-pârât avea obligația de a revoca dispoziția de încetare a raporturilor de serviciu.

Instanța de trimitere a constatat că au fost pronunțate și două hotărâri judecătorești în antiteză cu cea anterior menționată, prin care s-a reținut că retragerea de către reclamant a cererii de acordare a pensiei militare de stat, potrivit art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, nu atrage lipsirea de efecte juridice a ordinului de trecere în rezervă ori a dispoziției de încetare a raportului de serviciu, având în vedere că aceste acte sunt anterioare retragerii cererii de acordare a pensiei (Decizia nr. 1.504 din 17.09.2020, pronunțată de Curtea de Apel București, Decizia nr. 789 din 9.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Craiova).

Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept a fost în sensul că interpretarea corectă a dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, coroborat cu art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, este în sensul că retragerea cererii de pensionare anterior emiterii deciziei de către casa de pensii sectorială nu are efecte asupra încetării raportului de serviciu al polițistului, dispusă prin act administrativ ce a produs efecte anterior formulării cererii de retragere, deoarece dispoziția a produs efecte juridice, raportul de serviciu al polițistului încetând, astfel că reluarea activității ar presupune reintegrarea în funcție/rechemarea în activitate/reangajarea, însă dispozițiile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 nu reglementează incidența unei asemenea situații juridice, ca efect al retragerii cererii de pensionare.

În plus, reintegrarea în funcție are ca situație premisă, conform art. 527 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (*Codul administrativ*), constatarea nulității actului administrativ prin care s-a dispus încetarea raportului de serviciu, însă, în speță, dispoziția de încetare a raportului de serviciu nu este afectată de vreun viciu de legalitate.

Astfel, completul de trimitere a apreciat că retragerea cererii de pensionare are efecte doar asupra dreptului la pensie, întrucât ceea ce se retrage este cererea de pensionare, și nu cererea de încetare a raportului de serviciu, aceasta din urmă putând fi retrasă înainte de încetarea raportului de serviciu.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

17. Curtea de Apel București a transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar curțile de apel Iași și București au comunicat punctele de vedere teoretice ale judecătorilor asupra aceleiași chestiuni, din care au rezultat două opinii.

18. Astfel, *într-o opinie*, acțiunea a fost admisă și s-a dispus anularea dispoziției de încetare a raporturilor de serviciu.

19. S-a argumentat că retragerea cererii de pensionare anterior emiterii deciziei de către casa de pensii sectorială are efecte asupra încetării raportului de serviciu al polițistului, în sensul revocării actului administrativ prin care s-a dispus încetarea raportului de serviciu și repunerii în situația anterioară emiterii actului.

De asemenea, s-a argumentat în sensul că legiuitorul a conferit persoanei interesate posibilitatea retragerii cererii de pensionare până la emiteria deciziei de pensionare tocmai

pentru a-i permite acesteia reintegrarea în funcția anterior deținută, în cazul în care, între momentul încetării raporturilor de serviciu, la cerere, la împlinirea vârstei și vechimii în serviciu, și momentul emiterii deciziei de pensionare, intervin factori intrinseci sau extrinseci de natură să modifice manifestarea inițială de voință. Astfel, s-a considerat că normele în vigoare permit retragerea cererii de pensionare până la emiteria deciziei de pensionare [art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015], actul retragerii reprezentând un act unilateral de voință al persoanei îndreptățite.

20. În susținerea acestei opinii au fost identificate hotărâri emise de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel București și au fost exprimate puncte de vedere de către Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov și Tribunalul Teleorman.

21. În *opinia contrară*, cererile reclamanților de anulare a dispoziției de încetare a raporturilor de serviciu au fost respinse.

22. În argumentarea acestei opinii s-a avut în vedere faptul că art. 61 din Legea nr. 223/2015 se interpretează în sensul că retragerea cererii de pensionare anterior emiterii deciziei de pensionare nu influențează valabilitatea deciziei de încetare a raporturilor de serviciu, fiind un act administrativ emis anterior acestei cereri, ce a produs efecte juridice, raportul de serviciu al persoanei încetând. S-a apreciat că o asemenea soluție se impune și pentru motivul că, în privința dispoziției de încetare a raportului de serviciu, emisă la cererea polițistului, potrivit art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, nu pot fi reținute vicii de legalitate.

23. În acest sens au fost evidențiate hotărâri pronunțate de Curtea de Apel București și de Curtea de Apel Craiova și au fost exprimate puncte de vedere de către Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui, respectiv Tribunalul Călărași.

24. Prin Adresa nr. 2.783/III-5/2025 din 28 august 2025, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Din perspectiva chestiunii de drept ce face obiectul interpretării nu a fost identificată jurisprudență relevantă a Curții Constituționale a României.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

26. Având în vedere competența de soluționare a cauzelor cu obiect similar, care aparține tribunalelor în primă instanță și curților de apel în calea de atac, nu au fost identificate hotărâri judecătorești ale Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție relevante din perspectiva problemei de drept în discuție.

27. De asemenea, cu privire la soluțiile pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare, nu au fost identificate decizii cu incidență în prezenta sesizare.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

28. Judecătorul-raportor a apreciat că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, impunându-se emiteria unei decizii interpretative prin care să fie tranșată chestiunea de drept sesizată.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, constată următoarele:

29. Instanța supremă reține că prezenta sesizare a fost întemeiată pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

A. Asupra admisibilității sesizării

30. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, au fost decelate, pe cale jurisprudențială, următoarele condiții de admisibilitate necesar a fi îndeplinite cumulativ: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, învestit să soluționeze cauza; (iii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; (iv) ivirea unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; (vi) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

31. Examinarea condițiilor în care poate fi declanșat prezentul mecanism de unificare a practicii judiciare pune în evidență faptul că, în cazul concret al prezentei sesizări, cerințele legale mai sus enunțate sunt îndeplinite cumulativ.

32. Astfel, primele trei condiții de admisibilitate, referitoare la existența unei cauze aflate în curs de judecată, în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, învestit să judece cauza în ultimă instanță, sunt îndeplinite, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, învestită cu soluționarea recursului formulat de Inspectoratul de Poliție Județean B împotriva Sentinței civile nr. 13/CA din 14.01.2025, pronunțată de Tribunalul Bihor — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal.

33. Totodată, este îndeplinită și a șasea condiție, deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept enunțate și nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare privitor la această chestiune. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu există, în prezent, practică judiciară care să justifice promovarea unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării.

34. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, în practica instanței supreme s-a reținut că aceasta trebuie să constea într-o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 34 din 24 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 7 iulie 2021, paragraful 59; Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021, paragraful 36).

35. Sesizarea trebuie să ducă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea unor chestiuni ce țin de particularitățile cauzei.

36. Astfel, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Înalta Curte de Casație și Justiție —

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 10 aprilie 2017, paragrafele 62 și 65) s-a mai reținut că „*problema eficienței sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție (...), reclamă (...) o chestiune juridică reală, care ridică probleme de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii ce necesită rezolvarea de principiu a chestiunii de drept în procedura hotărârii prealabile, și nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu. (...) Cum interpretarea normelor de către judecător implică tocmai acel procedeu logico-judiciar de stabilire a conținutului și sensului acestor norme, chestiunea de drept trebuie să suscite serioase dificultăți care ar împiedica pronunțarea soluției și nu simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflexie mai aprofundată a judecătorului cauzei*”.

37. Tot în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că, pentru a ne afla în prezența unei veritabile chestiuni de drept, care să justifice în mod real recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, este necesar să se constate „*caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare*” (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018, paragraful 42).

38. Din considerentele prezentate în cadrul paragrafelor anterioare rezultă că sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, nu elemente particulare ale cauzei deduse judecății, iar, pentru a constitui o problemă de drept, premisa de la care se pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale, nu într-o stare de fapt, aplicarea legii la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, fiind atributul exclusiv al instanței învestite cu soluționarea cauzei.

39. Chestiunea de drept trebuie să fie aptă să suscite interpretări diferite, care trebuie arătate în sesizare, cerință care rezultă din dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, conform căreia încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care, astfel, este ținut să stabilească, în primul rând, dacă există o problemă de interpretare ce implică riscul unor dezlegări diferite ulterioare în practică.

40. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept apreciază că este îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, de a cărei lămurire depinde indubitabil soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, deoarece problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări este susceptibilă de interpretări diferite și poate genera divergențe în jurisprudență, existând o dificultate sporită de interpretare și aplicare a legii care să justifice angrenarea mecanismului hotărârii prealabile. Dovadă în acest sens sunt punctele de vedere diferite, prezentate la paragrafele 17-23 din prezenta decizie.

41. În ceea ce privește condiția „noutății” chestiunii de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a apreciat că aceasta este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat

încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial (Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021), precum și în ipoteza în care fie s-ar impune anumite clarificări în privința unei norme legale mai vechi, dar într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei), fie este vizată o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, anterior menționată).

42. Referitor la această condiție este important de remarcat faptul că art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 este în vigoare de la 1 ianuarie 2016 și nu a suferit nicio modificare, în timp ce art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 a suferit o singură modificare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2011 pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, fără impact asupra chestiunii de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

43. Pe de altă parte, este de observat că instanțele naționale au fost sesizate cu litigii care se circumscriu chestiunii de drept sesizate într-o perioadă de timp mult ulterioară adoptării normelor a căror interpretare se solicită, astfel că actualitatea acestor litigii subsumează condiția „noutății” chestiunii de drept supuse dezlegării.

44. În același timp, existența unei singure hotărâri judecătorești definitive în recurs care a statuat asupra problemei de drept sesizate în sensul uneia din opiniile teoretice exprimate la nivel național (Decizia nr. 2.457 din 13.12.2024, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care a menținut în parte Sentința civilă nr. 5.921 din 23.09.2019, prin care s-a admis cererea de anulare a dispoziției de încetare a raporturilor de serviciu cu drept de pensie), concomitent cu alte două hotărâri judecătorești definitive, în sensul opiniei contrare (Decizia nr. 1.504 din 17.09.2020, pronunțată de Curtea de Apel București; Decizia nr. 789 din 9.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Craiova), nu este de natură să atragă necesitatea dezlegării chestiunii de drept pe calea mecanismului reactiv al recursului în interesul legii, jurisprudența neunitară fiind într-un stadiu incipient și inconsistent, ceea ce justifică intervenția proactivă a instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

45. Astfel, fiind îndeplinite condițiile cumulative de sesizare, se impune analiza pe fond a chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită.

B. Asupra fondului sesizării

46. Prioritar, instanța supremă consideră necesar ca, pornind de la conținutul întrebării prealabile, să reliefeze dispozițiile legale care circumscriu procedura obținerii pensiei de serviciu de către categoria profesională vizată de prezenta sesizare, pentru a determina dacă decizia de încetare a raportului de serviciu, la cererea polițistului, în vederea pensionării, produce sau nu efecte juridice de sine stătătoare, independente de manifestarea de voință ulterioară a persoanei îndreptățite în sensul retragerii cererii de pensionare până la emiterea deciziei de către casa sectorială de pensii.

47. Astfel, potrivit art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, „*încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului (...) are loc: a) la împlinirea vârstei și a celorlalte condiții necesare pensionării în sistemul public de pensii pentru instituțiile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;*”.

48. Potrivit art. 15 din Legea nr. 223/2015, „*pensia de serviciu poate fi: a) pentru limită de vârstă; b) anticipată; c) anticipată parțială*”, cu precizarea că, deși instanța de trimitere nu a furnizat această informație, în litigiul care a generat sesizarea se are în vedere acordarea pensiei de serviciu anticipate ori anticipate parțiale (în cazul atingerii limitei de vârstă nu se mai pune problema continuării raporturilor de serviciu).

49. De asemenea, conform art. 21 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, „*poliștii (...) care, la data (...) încetării raporturilor de serviciu, îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b), au dreptul la pensie de serviciu pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei prevăzute la art. 16 alin. (2)*”, iar, conform art. 4 lit. s) din Metodologia de întocmire a dosarului de pensionare (*Metodologia*), aprobată prin Ordinul nr. M.24/30/8.147/2016, „*pentru acordarea pensiei de serviciu, cererea de pensionare (...) se depune însoțită de următoarele acte doveditoare: (...) s) adeverință din care să rezulte data încetării plății soldei/salariului lunar(e)*”.

50. În același timp, art. 63 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 statuează că „*drepturile de pensie se stabilesc și se plătesc astfel: a) de la data încetării plății soldelor/salariilor lunare ale (...) poliștilor (...), dacă cererea, împreună cu actele necesare, a fost depusă la casa de pensii sectorială în cel mult 90 de zile de la data ivirii acestor situații*”.

51. Interpretând coroborat aceste dispoziții legale rezultă că, în cazul poliștilor, deschiderea dreptului la pensie are loc la data încetării plății salariului, plata salariului fiind sistată, în afara oricărei ambivalențe, la data încetării raportului de serviciu. Astfel, condiția *sine qua non* pentru deschiderea potențială a dreptului la pensie de serviciu este reprezentată de încetarea anterioară, *la cererea polițistului*, a raporturilor de serviciu.

52. Ulterior dispoziției de încetare a raportului de serviciu este necesară formularea unei *cereri de pensionare*, în acest sens art. 9 din Metodologie statuând că cererea de pensionare, însoțită de actele doveditoare (inclusiv adeverința care atestă data încetării plății salariului intervenită la data încetării raportului de serviciu), se depune de către solicitant, cu respectarea competențelor stabilite la art. 61 alin. (3) din Legea nr. 223/2015.

53. Cererea de pensionare astfel depusă, însoțită de actele doveditoare, se transmite, conform art. 61 alin. (4) din Legea nr. 223/2015, de către fostul angajator, *în termen de 30 de zile de la data depunerii*, la casa de pensii sectorială, răspunderea pentru respectarea termenelor de depunere și exactitatea datelor înscrise în dosarul de pensionare aparținând fostului angajator, conform art. 62 alin. (1) din aceeași lege.

54. Subsecvent acestor demersuri, *admiterea sau respingerea* cererii de pensionare se face prin decizie emisă de casa de pensii sectorială, în termen de 45 de zile de la data înregistrării cererii la casa de pensii sectorială competentă.

55. Din analiza acestei succesiuni de etape specifice procedurii stabilirii îndreptățirii poliștilor la pensia de serviciu anticipată sau anticipată parțială se poate lesne concluziona că aceasta circumscrie, în fapt, două proceduri distincte și autonome, ambele declanșate la *cererea polițistului*, una finalizându-se odată cu emiterea și comunicarea actului administrativ de încetare a raporturilor de serviciu dintre polițist și angajatorul său, iar cealaltă, cu admiterea sau respingerea cererii de pensionare, prin decizie emisă de casa de pensii sectorială.

56. Deosebit de efectul specific al încetării raportului de serviciu și eliberării din funcție a polițistului, decizia emisă în acest sens are potențialul producerii și al altor efecte juridice,

cum ar fi, de exemplu, declanșarea procedurilor de ocupare a postului devenit vacant în exercitarea de către fostul angajator a atribuțiilor circumscrise managementului resurselor umane conferite de Legea nr. 360/2002.

57. Față de aceste statuări, revenind la chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită în prezenta sesizare, **instanța supremă**, având în vedere prevederile art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, potrivit căreia „*autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice*”, și ale art. 7 alin. (5) din aceeași lege, care prevăd că „*în cazul (...) acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice (...)*”, **reține că** prevederile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, potrivit căreia „*cererea de pensionare, depusă conform prevederilor alin. (1), poate fi retrasă la cererea persoanei îndreptățite, până la emiterea deciziei de pensionare*”, **reglementează doar posibilitatea retragerii cererii de pensionare**, manifestare de voință care are drept urmare neemiterea deciziei de pensionare, fără ca efectele să poată fi extinse și asupra cererii anterioare de încetare a raportului de serviciu, chiar dacă și această din urmă cerere a fost făcută în scopul obținerii pensiei de serviciu.

58. Cu alte cuvinte, retragerea de către persoana îndreptățită a cererii de acordare a pensiei de serviciu nu atrage pe cale subsecventă *obligăția* fostului angajator de a revoca decizia de încetare a raporturilor de serviciu, având în vedere că această din urmă decizie oferă doar premisa deschiderii dreptului la pensie și este anterioară atât depunerii, cât și retragerii cererii de acordare a pensiei de serviciu, cu precizarea că manifestarea de voință voluntară a angajatorului ori constatarea ulterioară de către casa de pensii sectorială, la emiterea deciziei, a neîndeplinirii condițiilor legale de pensionare nu face obiectul sesizării.

59. O eventuală vătămare cauzată persoanei îndreptățite la acordarea pensiei, datorată exclusiv conduitei acesteia, prin

retragerea cererii de acordare a pensiei până la emiterea deciziei de pensionare, poate fi pe deplin acoperită prin reiterarea cererii de acordare a pensiei de serviciu, având în vedere că dreptul la pensie are un caracter imprescriptibil, potrivit art. 2 lit. h) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii (articol preluat din Legea nr. 263/2010, abrogată prin Legea nr. 360/2023).

60. Fără a nega evidenta necorelare a dispozițiilor legale a căror interpretare coroborată se solicită prin prezenta sesizare, o opinie contrară celei exprimate la paragrafele anterioare (58 și 59) ar fi de natură să încalce și principiul securității raporturilor juridice născute în urma deciziei de încetare a raporturilor de serviciu, iar eventuala obligație de a o revoca, drept consecință a retragerii cererii subsecvente de pensionare, ar conferi un statut incert persoanei vizate (*fost polițist*), în perioada cuprinsă între data comunicării deciziei de încetare a raportului de serviciu și momentul retragerii cererii de pensionare, perioadă care poate avea o durată și de 75 de zile (30 de zile până la transmiterea documentației de către angajator către casa de pensii sectorială la care se adaugă 45 de zile până la emiterea deciziei de admitere/respingere a cererii de pensionare) în care persoanei vizate nu i se aplică, fiind eliberată din funcție, restricțiile și incompatibilitățile funcției de polițist.

61. Astfel, odată declanșată procedura de obținere a pensiei de serviciu, polițistii își păstrează statutul circumscris Legii nr. 360/2023 dacă își retrag *cererea de încetare a raportului de serviciu* până la momentul în care decizia de eliberare din funcție intră în circuitul civil și produce efecte juridice.

62. În concluzie, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă, instanța supremă statuează că, în interpretarea art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015, coroborat cu art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002, retragerea cererii de pensionare anterior emiterii deciziei de către casa de pensii sectorială nu are efecte asupra încetării raportului de serviciu al polițistului, dispusă prin act administrativ anterior formulării cererii de retragere.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 84/111/CA/2024 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea art. 61 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 69 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, retragerea cererii de pensionare anterior emiterii deciziei de către casa de pensii sectorială nu are efecte asupra încetării raportului de serviciu al polițistului, dispusă prin act administrativ anterior formulării cererii de retragere.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE

SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ELENA DIANA TĂMAGĂ

Magistrat-asistent-șef,

Felicia Laura Nae

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

